

דבר ה

דעת תורה

קונטרס בענין עירובין

וענינים מסתעפים

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר
בעהמ"ח ספר לקוטי סל. ומו"ל „לפדי אש דת" ד"ח
ותורת חיקוני עירובין שבזמן הזה ה"ח ועד

תש"ס אלול
ברוקלין נ. י.

זו הלכה

הוא יסלח אשמה. והוא ירבה עצמה. והוא יתן הכמה להבין נמהרים:
אספר תושיות. מחוקקת לפיו. ואציב חלפיות. לישר העוכרים:

יהי כבוד ה' לצולם ישמח ה' במעשיו ישמח ישראל בעושו בני ציון יגילו במלכט
אמן אמן אמן.
שמחו בה' יגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

לע"נ אשתי הצנועה נחסודה
שרה מריס
ע"ה ותצב"ה

בעזה"יית

Rabbi Shiah T. Director
1540 57th Street
Brooklyn, N.Y. 11219
(718) 435-2269

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר
בעהמ"ח ספר "לקוטי טלי" ומו"ל "לפדי אש דתי"
ד"ח ותורת תקוני עירובין שבזמן הזה ו"ח ועוד
ברוקלין, נ.י.

מפתח הענינים

הקדמה.....1

הערות על ספר אגרות משה חלק ח' סימן כ"ח

יחבאר בראיות ברורות שהרבנים בסימן הנ"ל לא יצאו מתחת ידי
 מרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל בהפ"ס אגרות משה. זייפו
 כוחבי התשובה דבריו והתפיסס. וכתבו שקרים בשמו.
 לא חזר ממה שאמר לרבנים מפורסמים גדולי תורה שיכולים
 לתקן עירוב בכארא פארק. וכמו שכתב בהרבה תשובות שהרפ"ס
 בספרו אגרות משה. שאינו מתנגד לאלו המתקנים עירובין.
 ענינים מסתעפים מזה אודות הרבה שקרים שמפרסמים מתנגדי העירוב.
 ויחבאר היטב, שהמורעה מאגרות הרבנים משנת השל"ט ומשנת תשמ"א,
 נגר תיקון עירובין מזויף, ולא חתם עליהם מרן הגר"מ פיינשטיין
 זצ"ל.....א

מכתב להרהגה"מ ר"ח ח"ל כ"ץ נ"י

יחבאר שהמורעה שיצא מטעם אגודת הרבנים שנת תשל"ט מזויף.
 ויחבאר שאין שום תוקף להלכה לחיתמות על מודעות. עד שיבאר
 התחם את דבריו בתשובה. ויחבאר שמרן הגאון בהפ"ס אגרות
 משה לא הי' תחת על מודעה שיש שם פסקי רינים.
 יחבאר שגדולי הראשי ישיבות לא חתמו על המודעה מאגרות הרבנים
 נגר תיקון עירובין בשנת השל"ט. ומתם שהסכימו מפורש לתיקון
 עירובין בפלעטבוש. גדולי הרבנים מאגודת הרבנים ג"כ לא
 חתמו על האיסור אז. המתעסקים לקבץ חתימות אז לא הי' להם
 דרסו רגל אצל גדולי הראשי ישיבות. כי הי' שואלים להם טעם
 האיסור ולא הי' להם מה להשיב.....י

הערות על מאמרו של נדהגה"מ רב"צ הלוי וואזנער נ"י

יחבאר שמרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל לא התנגד לאלו הנוהגים
 כדברי הרמב"ן ברין רמפולשיס. מש"כ להעיר על דברי החשובה
 נרפס בת"ח ס"י כ"ח באג"מ ברין רמפולשיס. רבדים אלו לא
 יצאו מתחת ידי הגאון זצ"ל ת"ו לאמר שכתב הכלים כאלו.
 יחבאר שרבדים אלו יצאו מתחת ירי אחד הרגיל בזיופים.
 הוא שפרסם שגדולי הראשי ישיבות אסרו תיקון עירובין בכל
 עיירות גדולות. זה שקר מוחלט. ונגד הרבה תשובות בספר אג"מ.
 ונגד מש"א לרבנים מפורסמים בעל פה.....ט

מכתב למשרכת די צייטרונג

מש"כ שם שהרב סיגעל זצ"ל עשה שכירה רשות רק על י' שנים.

למה לא עשו שכירה רשות מחדש ותיקונים נצרכים להציל אלפי

יהודים מהילול שבת.

משכ"ש שהרב משה ביק כתב תשובה בענין עירובין אינו ראייה שהוא

יודע. מה שהוא מרבר. למעשה תשובה הנ"ל כתב לי שנת תש"פ.

ושם מבואר שאינו יודע כלום בהלכות עירובין.

יתבאר שמש"כ בעתון שהמהרש"ס ריבר ממקום שאין שם ס"ר. הרי

כתב המהרש"ס מפורש שריבר ממקום שיש שם ס"ר.....כא

בירור בדין עירוב

יוכית שהיו נוהגין לערב אפילו בעיר שיש בו ס"ר.....כג

הסכמת מן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל על ספר שכתב נגדו

יתבאר ששם שלא כדברי מתנגדי העירוב שאסור לחלוק עליו.

הרי הקב"ה שמח כשני ח"ח מפלפלים זה עם זה בהלכה. אפילו

אם כתב המתבר דברים חריפים כמש"כ בטפר הנ"ל.....כד

לבאר ההשטטה, לסימן פ"ט ח"ד א"ח, נדפס בסוף חלק יו"ד ח"ד

לא יצא מתחת ידי בעל המחבר ספר אגרות משה.....כה

נכון להגדיע.....כז

ה ק ד מ ה

כחב רבינו יונה בשערי חשובה סער דאשון אוח מ"ו וזה לשונו:
כאשר הארס משחרל לחמוך ביר האמת, ויעזור אחריה ויעזור בדבריה,
והופיע אורו לעיני בני עמו, ויחזק ירי אנשי האמת ונשא ראסם,
וכחוח השקר ישפילן יגיען ער אפר, הנה אלה ררכי קרוש ה' והור
והדר לאמונתו ועבודתו בעולם, ועוז והפארה במקדש תורתו. על כן
כהרבות פעליו לקדש אח ה', ולעורר האמת להכיין אותו ולסער, ונסלח
לו מעון החלול עם החשובה בשומו האמת לעומת אשמת החלול, מר
חשובתו נגר מרע משובתו. זה ביאור"בחמר ואמה יכופר עון" (משלי
טו, ו) עכ"ל.

מי יודע יוחר מצרות נפשו — מהכותב הזה. שלא הגיע בחיים חיוחו
למדגוח נפלאוח בחורה ועבורתו יח"ש כפי כוחו שתננו הי"ה. אין לו
לא תורה ולא יראח שמים.

אבל זאח עמרה לי. שזכיתי, בחסדו יחב"ש, לשמש גדולי תורה האמתים
מרור העבר זיע"א. האמת הי' נר לרגלם. שקר הי' שנאוי להם. כמש"כ
שקר שנאחי ואחעכה תורתך אהכתי(תהילים קי"ט, קס"ג). וכמש"כ המשורר
שיר המעלות אל ה' הצילה נפשי משפה שקר מלשון רמיה (שם ק"כ).
העיקר בחיים להבין האמת ולהרחק מדרך שקר. חותמו של הקב"ה
אמת. חורתו אמת. וסופי תבות של בראשית ברא אל, אמת, שברא
העולם במרע האמת.

ברוך ערוחן ששחי כעל כל הון. בפקודך אשיחה ואביטה אורחותך
(שם קי"ט, ט"ו). העבר עיני מראות שוא ברוכך היני(שם קי"ט, ל"ז).
וארברה בערוחין נגר מלכים ולא אבוש. ואשחעשע במצוחיך אשר אהבתי
(שם קי"ט, מ"ו, מ"ז).
אני הבזוי ושפל מכל ארס. גם נבזה בעיני וער העירוב. האומרים
שהנני כוחב רברים חריפים.

מ"מ אני כוחב על פי הקבלה, קבלתי מרבותי גדולי הדור זיע"א,
שאין מחנפים ברברי תורה. והאמת צריך — שיאמר.

והם זיע"א הי' גדולים פי אלף אלפי אלפים מהוער שלהם.
ובכל הזדמנות דברו נגר מסלפי האמת. ורברו נגר אלו נקראים גדולי
תורה מסלפי האמת.

רגיל הי' בפיו של אחד המיוחד מגרולי הרור העבר שזכיתי
לשמשו הרבה שנים בחסרי הי"ח. " הראשי ישיבות והמשגיחים שלהם
יכולים להתיר כל איסורים שבתורה " .

ב

העיר, הגאון המקובל ר"ש ז"ל בהמ"ס לשם שבו ואחלמה, שבימי
הגר"א ע"ה בקש אחר ממנהיגי הקהילה שיקבלו מורים לשפת רוסיא,
ושאלו אח פי הגר"א ז"ל ואמר שע"ז יהרג ולא יעבור. וירוע שכבר
הועד גם בשם הגרעק"א ז"ל. (נרפס בתקנות מיהאלאוויטץ שנת תרכ"ו
מוסכם ומוסמך מכל בתי רינים מארבע ארצות, מרבוחינו שבארץ ישראל
ורבוחינו שבגולה. זהסכימו לזה הגאונים בהמ"ס רברי חיים, ר' חיים
האלבערשטאם מצאנז, והגאון ר' צבי הירש מזירישוב זיע"א. נרפס בספר
מעשה אבות, ועוד ספרים).

כמה פעמים סגרו וביטלו משום זה ישיבת וואלאזין.

(מתוך מכתב מהגאון הצדיק רבי רוד כהר"ן זצ"ל נלב"ע ב"ז

מנחם אב חש"ו. נרפס בגליון "חאמונה" פרשת רברים חש"ס)

איסורים חמורים אלו נעשו כהיתר ע"י הראשי ישיבות בארצות הברית
והמשגיחים מגירי שיחות. וכמעט אין פוצה פה ומצפצף נגרם. רק על איסור
העירוב עיניהם.

חרמות הקרמונים צחוק בעיניהם. הרי ר"ג ובית דינו של מאה וחמישים
גדולי הרור. אשר הקטן מהם הי' מרבוחיו של רש"י. החרינו נגר הלוקח
שני נשים.

שלא יקח אשה במרינה זו. ואולי יהי' מחלוקת ביניהם. מאיזה
סיבה ושעם. וילך למרינה אחרת וינשא אשה אחרת.

אם בן איך יכול? בית רין בזמנינו להתיר חרמם הגדול? מטעם

זו נעשה החרם. אלא הראשי ישיבות והמשגיחים מגירי שיחות. הם אשר
חמכו בזה. אף רב חשוב אחד לא הסכים להיתר המבישה. געשה שלא בפני שני
בעלי רינים, רח"ל, בלי להודיע האשה שעוסקים בזה. לא נשמע כזאת בישראל!

הם צועקים שהייבים בל הציבור לשמוע להגאון ר"ם פיינשטיין וצ"ל
בהמ"ס אגרות משה, מגדולי המשיבים בדור, ולא הודיעו מכל ההיחזק המבישה.
העלימו ממנו הדבר לגמרי. אם הוא פוסק הרור, ברבריהם, למה לא שאלו עצה.
הכי נעשה פוסק רק לאיסורים שברו מלבם. גם בענין לימודים זרים
יש חשבה ממנו, ונרפס בספרו הגדול, אבל בעוה"ר, נעלם מעיני כל חי.
בעלי הוראה מומחים ברור לא חמכו ולא הסכימו לכל הנ"ל רק ראשי ישיבה
ובעלי השיתוח מסכימים. מהם לא חצא תורה לישראל. שהרי מהרסים קבלה
קדמונים זי"עא. אם כי בונים ישיבות גדולות. ומקבצים סמון לרוב.
תורה חצא לישראל ע"י חוכשי ביח המדרש שאינם עוסקים כזרים.
ושומרים משמח התורה כמקובל מרורח.

2

גם נבואה נזרקה בפי הגאון הנ"ל. בזמנינו ראשי ישיבה
התחברו עם כח שקרנים, לאסור חיקון עירובין בברוקלין וגם
סלסול עם עירוב כשר שהקנו גדולי מוראי הוראה ברור.
בלי לימוד בענין. וגם בלי לימוד בחשובות אגרות משה. שכתב,
וחזר וכחב, ונדפס זה בחשובותיו, ובן הגיד הרבה פעמים, לרבנים מפורסמים,
שאינם חשודים לשקר. שאינו מתנגד לאלו המחננים עירובין בברוקלין.
האמר היפך מזה שקר דובר!
הרי הם חשורים על בל רבר אסור כמס"א מו"ר זי"עא. מלמדים
חלמידיהם וכלל ישראל דרכים עקומים היפך התורה. וזה גדול מכל
העונות.

זה פגם בעצם קרושח החורה. תוחמו של הקב"ה שחוחמו אפח.
פגם זו נמשך לדורות בעוה"ר כי כך מלמדים חלמידיהם. לזיף הלכות
מפורשות. שאין שום ספק באמיחתם. זו עון פלילי. והוא רחום יכפר וכו'.
הקב"ה ירחם עלי. פרסומה דברי אמה יהי' בפרה לנפש החוטאת.
היורע מר נפשו. כמס"כ ר"י מובא לעיל.
ונזכה כולנו לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן!
דברי המצפה לרחמי שמים המרובים,

יצחק אייזיק הלוי ז"ל
דירקטור

בס"ד יום ה' פ' נח הש"ס

הערות על מה שכתוב באגרות משה חלק ח' סימן כ"ח

בשו"ח אגרות משה חלק ח' סימן כ"ח נרפס הטובה בענין עשיית עירוב בברכים גדולים ובאנף א' שם כתב וזה לשונו: הנה על מה שאמרת שצ"ל לעשות עירוב בברוקלין אף בחלק אחר בפלעטבוש, וכן א"א לעשות בבארא פארק יצאו איזה רבנים ועשו עירוב בפלעטבוש ובבארא פארק, וסמכו על הרב הגאון ר' מנשה קליין שליט"א וכו' עכ"ל. וממשיך לכתוב שם וז"ל ולכן מוכרח אני לבאר זה הדין לאמיתו שלא יהי' תקלה ח"ו למאות ולאלפים עכ"ל.

ראשית, אף אחר לא סמך על הגר"מ קליין שליט"א. אלא סמכו על גדולי הדין, לפני מאה שנים, טדבריהם נרפסו בספר תורח חיקוני עירובין שבזמן הזה, ועל גדולי הדין לפני מאה שנים טדבריהם נרפסו בספר עירוב והוצאה שיצא לאור בשנת תרס"ז. וסמכו עליהם אז. וספרים אלו נרפסו עוד הפעם בשנת השל"ט.

שנית, הגר"מ פיינשטיין זצ"ל בחשובתו הנ"ל, לא השיב כלום על דבריהם, אלא עסק לסחור דברי הגר"מ קליין שליט"א. וכבר השיב הנ"ל על דבריו בשו"ח מסנה הלכות חלק ח'. יענין שם, והכוזר יבחר, עט מי האמת.

שלישית, הגאונים הגדולים הנ"ל, טדבריהם נרפסו ונחפרסמו, פלפלו בדין מחיצת הים אי הוי מחיצה. וכתבו להלכה דהוי מחיצה. וחוף מזה יש מחיצות סביב נאו יארק נבנו על ידי בני ארם. ולא דנו בזה כלל כי הדבר פשוט לכל בר מי רב דמחיצות גמורות נכנו על ידי בני ארם הן מחיצות כשרות. ובעל המפתח אגרות משה בחטובה הנ"ל התעלם לגמרי מדברים ברורים. ולא העיר כלל על כל מה שכתבו בחכמה ודעה, ורבוך חבירים מאורי האומה.

רביעית, כבר כתב והרפ"ס בחטובות אגרות משה חלק ח' סימן פ"ז טדבריו ושינתו היחירי, לא נזכר בספרי האחרונים, ובחטובה אחר זה סימן פ"ח כתב שפורש, דבריו להלכה הם שלא כדברי השלתן ערוך, וטלא בהראשונים, שהרי כתב החכם צבי וזה לשונו: שלא ראיתי לאחר מן הפוסקים שהביא דבר זה עכ"ל. אם כן מה זה שכתב והרפ"ס וז"ל: ולכן מוכרח אני לבאר וכו' שלא יהי' תקלה ח"ו למאות ולאלפים עכ"ל (מובא לעיל). (עי' שו"ת מהרש"ם ח"א סי' קס"ב)

הכי זה תקלה למאות ולאלפים אם יתנהגו בדברי האחרונים, הש"ע, והראשונים.

ובעל המפתח אגרות משה כתב מפורש בחטובות הנ"ל טדבריו נגד מה שכתבו האחרונים. אכן פלא! מה התקלה? שלא יתנהגו הצבור על פי דעת יחיד. שלא נזכר

דבריו בשום מקום בדברי הפוסקים. וכבר כתב בחטובות ונרפס שחור על גבי לבן שאינו מוחה נגד מתקני עירובין. והרשות בידם לעשות כמו שהם סוברים: כשיטת, האחרונים, הש"ע ורוב הראשונים. פשוט לא יצאו דברים הנ"ל (ראש סי' כ"ח) מחיי הגאון זצ"ל.

וכתב בחשובתו אות ח' וזה לטונו: ומצד מחיצות סביב ברוקלין כפי היריעה שעד עתה אינו כן וזהו אפטר לברד עכ"ל. עלא! אם אפטר לברד למה לא בידר הרברים קודם סכתכ חשובה להלכה. אבל צריכים לדעת, נמצאים מחיצות סביב ברוקלין, הן מחיצות היס, הן מחיצות נבנו על ידי ארס. ובעה"מ אג"מ כתב נגד פציאות ידוע.

וכבר פלפלו הגאונים הנ"ל אם מחיצת היס הוי מחיצה וכתבו להלכה דהוי מחיצה. אבל במציאות נמצאים מחיצות נבנו ע"י ארס גם כן בכל השטח סביב ברוקלין. ומקומות הפרוצים, שלא נבנו ע"י ארס, פרוצים ליס. והיס הוי מחיצה כהסכמת הפוסקים. כ"ש דהוי מחיצה במקומות הפרוצים. אכן, לפי הנ"ל, אינו בעל אחריות כלל. שהרי כתב חשובה הלכה למעשה קודם בידור המציאות. אם כן, לפי זה, אין לסמוך עליו בשום רבר חלוי במציאות. שהרי הוא תשור לכתוב תשובות הלכה למעשה בלי בידור.

אלא, הרבר פשוט בתכלית הפשטות, שלא יצאו דברים הנ"ל ממנו.

אלא נתקיים בו סבבונני וכו', והס זייפו רבריו. וכן פשוט!

וכן מש"כ שם אות ג' וחלק על החזון איש מסברה. מי יאמר סברתו יותר טוב מהחזון איש. בפרט שכבר קדמוהו בזה בספר תיו יהושע וכתב שהסכימו לדבריו גדולי הדור בעהק"י אז. הגאון ר"ח ברלין ועוד גדולים וקדושים זצ"ל זיע"א. ואין חולקים עליהם בסברה בעלמא. בפרט שדבריהם רברים של טעם. פשוטים לכל משכיל תורת אמת וצדק. מקורם מדברי הב"ח כמשכ"ש ויע"א.

דברי החזון איש ועוד גדולי הדורות זיע"א פשוטים. כתבו רבכל עיירות גדולות יש מכוואת סתומות מג' דוחות. ומבוי כזה הוי רשות היחיד לכל הרעות. אכן רחובות מחוברים להם הוי ג"כ רשות היחיד. שהרי סוף הרחוב מחובר למבוי סתום מג' רוחות דהוי רשות היחיד. (תיו יהושע בראש דבריו והנמשכיל חזון איש הל' עירובין סי' כ"ג אות ז')

ומה שכתוב באג"מ דאינו מסתבר לאמר רעירות גדולות הוי רשה"י טעם זה. ועיירות קטנות הוי רה"ר.

עלא! אם זה דין התורה מסתבר היטב. ואנו חוששים שירי זרים שלטו בחשובה שם.

וכן משכ"ש אורות סדר הרחובות במתנה ישראל במרבר. הכי הי' שם לדעת סדרם. אלא כתב כפי דמיונו סכך הי'. וחולק על החזון איש. ע"ש דמיון זו. אלא צ"ל שירי זרים שלטו בחשובתו שם. הס לאמר שדברי הבל אלא יצאו מפי גאון דורינו זצ"ל.

ולשינתו אין ג"מ דברי החזון איש. שהרי כתב דאפילו במקום מחיצות הוי רשות הרבים. אם כן מה קאטר? הרברים מבהילם!

הוסיף לכתוב שם באות ח' וזה לשונו: ומוארטא טעשו שם עירובין י"ף שהי' כך גדול ידוע לפי השיבות כרכים גדולים שבדוסלאנר ופולין, לא היו בה ס' ריבוא ברחובות שהוא רק בעיר שדרים בה ערך קרוב לג' מיליאן נפשות. ובווארטא לא היו שם כל כך אינשי ואף המחצה מזה לא היו שם. ועובדים ושבים ג"כ לא היו כל כך שישלימו המספר. ובטאר הכרכים לא היו עירובין, אלא בחלק קטן בהעיר מקום שררו שם רוב היהודים ושם לא היו ס' ריבוא. אבל ברוקלין, הא כל חלק חשוב כמו פלעטבוש ובארא פארק וכדומה הפ רה"ר בפ"ע, ריש בכל אחת על משך שעות פחות מ"ב על י"ב מיל ס' ריבוא. טאף אם טייך לחלקם לשני מקומות חלוקין, הוי כל אחד בפני עצמו רה"ר דס' ריבוא עכ"ל. (עיין. מאמר בסוף הקונטרס)

ראשית, מי הגיד לו רז זה שכדי שיהי' נמצאים ס"ר ברחובות צריך שיהי' דרים בעיר ג' מיליאן נפשות. הרי שיעורים נאמרו הלכה למטה מסיני כמבואר בכמה מקומות בש"ס. ולא נמצא דבר זה לא בש"ס, ולא בשום ראשון ואחרון. רק היא סברה שהידש מרעחו. ומגלן דבר זה.

שנית, בברוקלין גרים רק 240,000, (פחות מג' מיל) אנשים. בבארא פארק וקרונ הייטס ביחד עם חלק מפלעטבוש גרים רק 200,000 אלפים. הרי כתב נגר מציאות ידוע שאפשר לברר. זה שקר נגלה לאמר שבבארא פארק גרים ס"ר אנשים. ולאמר שכל שכונה יש לה ס"ר, ליצנות בעלמא, נגר מציאות ידוע. הרי ביחד, בארא פארק עם פלעטבוש, אין שם ס"ר, רק קרוב ל400,000 אנשים.

לשיטתו אם נמצאים ס"ר בחוץ המחיצות הוי רשות הרבים. אבל כאן הוא בא לחלוק על הסוברים רמהני מחיצות. אם כן מה קאמר? לשיטתו ולא מהני מחיצות. הרי אין ס"ר ברחובות. כ"ש בשכונת היהודים. ולשיטתו כל הראשונים והאחרונים שפליג עליהם, כמס"כ מפורש בספרו הגדול (אגרות משה ח"ר סי' פ"ז) מהני מחיצות אפילו אם יש שם ס"ר. אם כן מה קאמר? הדרכים מאור מבולבליס. וקשה לאמר שיצאו מפי הגאון זצ"ל.

שיטתו ברורה ולא מהני מחיצות במקום שיש ס"ר. וכל ברוקלין נכלל בזה. אם כן מה קאמר אודות בארא פארק. שיש שם ס"ר. זה שקר מוחלט. ואינו נ"מ לשיטתו. שהרי לשיטתו צריך ס"ר בעיר. ואולי יש שם ס"ר. ומה נ"מ מספר האנשים בבארא פארק? הזייפנים לא הבינו כלל שיטתו בזה ובלבלו הענין. וכחבו שקרים.

לשיטתו, אם נמצאים ס"ר בחוץ המחיצות הוי רה"ר. ולא הוזכר בשום ראשון ואחרון שצריך ג' מיליון אנשים בעיר כדי שיהי' נמצאים ברחובות ס"ר. זה חידושו. נדפס בספרו אגרות משה בזמן האחרון. הרבנים בווארטא שהחירו לערב שם לא ידעו מהרוש זה. והחירו לערב במקום שיש ס"ר אנשים. אפילו אם אין בעיר ג' מיליון אנשים.

ד.

שליטיח, כל המטיבים, הגה"צ המפורסמים לפני מאה שנים, זצ"ל זיע"א, סדבריהם מובאים בספר עירוב והוצאה ובספר חיו יהושע, החירו לערב אפילו כשנמצאים בעיר ס"ר כמט"כ בחשובהם מפורש. אם בן מה קאמר? אם בא לאמר שחולק עליהם, דלא מהני עירוב כשיש ס"ר הרי כבר קאמר זה בחשבוח באג"מ ח"ד. ומה בא להוסיף כאן. ואם בא לאמר דלא מהני מחיצות לדבריהם. הרי הם כתבו מפורש רמהני מחיצות ופלפלו אם מחיצות הים הוי מחיצה. והעלו להלכה דהוי מחיצה. כהסכמת הפוסקים. כלהרכריתם פבולבלים. ופשוט לא יצאו מפי הגאון זצ"ל.

ב.

גאון ר' שם.

מש"כ אודוח מפולשין. וכ"כ הרמב"ן וכ"כ המג"א לבאר דברי הס"ע, שצריך שיהי' השערים מכוונים זה כנגד זה. אבל, באג"מ כתב מג"ל להרמב"ן דבר זה. הרי אם כ"כ הרמב"ן ודאי הי' לו קבלה שכך פירושו של מפולשין. ואין להקשות על רבותינו הראשונים בסברא. וגם המג"א הסכים לסברת הרמב"ן ופסק כן להלכה. ומכל לשונות הראשונים שהביא באג"מ שם אינו מבואר להיפך. אכן י"ל דסב"ל כהרמב"ן וכפירושו של המג"א. אלא הרמב"ן בא לפרש יוחר. והם לא פירשו כן מפורש אבל זה כוונתם. הכי יכולים להבין דבר בהה"ק בלי פירושי הר"א ואם בן פירשו כך הקבלה מסיני כדבריהם הברורים. וכ"כ רבותינו האחרונים בחשובתם מובאים במקומות הנ"ל. ואכמ"ל כי הכל כהבו. ברור ומפורש.

בסוף החשובה שם אוח י"ט ענף ר' כתב וז"ל עכ"פ כבר ביארחי הטעם שאין לעשות עירוב בברוקלין גט לא בחלק אחד. למעשה לא ביאר כלום כי לא סחר הבנין שבנו גדולי הדורות לפני מאה שנים שמחיצת הים הוי מחיצה. ויכולים לסמוך על זה. כמבואר בספרים הנ"ל אם כי לדעתו מצא טעם לחלוק על הגאון בהמ"ס שנה הלכות. אבל למעשה לא מצא טעם לחלוק על גאוני הדורות הקודמים מובאים לעיל בספרים הנ"ל. ועליהם סמכו אז.

ובסוף דבריו שם וז"ל: רוב הרבנים ובני חורה סוברין שאסור עכ"ל. זה שקר מוחלט! רוב הרבנים מעולם לא אסרו לחקק עירוב. והבני חורה געולס לא למדו הלכות עירובין. ואפילו חשובות בהמ"ס אג"מ לא למדו שהרי כתב שאין למחוח במחקני העירוב. והם באו למחוח.

הרי בהמחאג"מ חולק על הרמב"ן מסברה. בסעיפים לפני זה. ובסוף החשובה מחשב עם שיטת בני חורה שלא למרו מסכת עירובין, הלכות עירובין, ודברי חכמי הרורות בחשובתם. יש מהם ששלחו חזרה ספרים עם חשובות גדולי הרור לפני מאה שנים ששלחתי. אחרים כתבו נגדי תירופים וגירופים. מפני שהרפסחי רברי גדולי הרורות, זצוקלה"ה, אומרים היפך מבעל המחבר אגרות משג. הרי לא למרו הענין. ורכרי הקרמונים זיע"א. (עי' קונט' זעקה גדולה ומרה! ארז ב' חש"ס רף 20-21 ושם רף 31 ושם רף 32). הרי הרמב"ן כתב פירוש על מס' עירובין ועל שאר מס' בש"ס. ועכ"פ דבריו חשובים יותר מרברי הבני חורה והרבנים בזמנינו שמעולם לא עסקו בענין. ופוסקים כפי מחשבות הבל העולים בלבם. וסברתם כסברת אנשי הרחוב. בלי טעם חורה.

אבל הרמב"ן קדוש יאמר לו. ומי יכול להרהר אחריו. הרי יגע בזה"ק במס"ג. וידוע דברי רבינו הגר"א מוולנא, שאמר שאילו הי' חי עוד ר' שנים אולי הי' מגיע למדרגת הרמב"ן. ומי יבא אחריו בדברי הבל וריק.

הרבנים ידועים. הגאון בעל המחבר ספר אגרות משה, זכר צריק לברכה, היה מכבד כל אדם קטן וגדול. וכל שכן גדולי ישראל לפני מאה שנים. אם כן מש"כ אורות באוני הרור לפני מאה שנים שהחירו לערב במקום שעברו שם ס"ר וז"ל (אות ט"ז): ריבה ברמינו יותר על המציאות, שאף בכל אורך הדרך מוארשא עד פעטערבורג לא עברו מיליונים ביום אהר ואין דבריו כלום עכ"ל.

הרי זו נגיעה אישית כסמכותם של גדולי הרור לפני מאה שנים. שהעירו שהלכו שם ס"ר. ונאמנים הם. הרי הם כשרים לכל ערות שבחורה. ונאמנים להעיר שהי' שם ס"ר עוברים ברחוב. פשוט דברים אלו לא יצאו מפי רבינו הגאון זצ"ל בה"מ אג"מ.

אפילו לפי טעותם, וכמ"ש באג"מ שם, שלא עברו שם ס"ר. מ"מ לפי רמיונם שעברו שם ס"ר פסקו שמוחר לערב שם. הרי הם טוברים שמוחר לערב במקום שיש שם ס"ר. אם כן מה קאמר בחשובה שם נרפס באג"מ. הרי יש משם ראייה שמוחר לערב במקום שיש ס"ר. אפילו אם לא הי' מציאות כזה. טעות גם כזה לא יצא מפי גאון הרור בהמ"ס אג"מ זצ"ל.

הנה הרבנים ידועים שבה"מ סאג"מ חולק על גדולי עולם כראיות מש"ס ופוסקים. אבל לאמר עליהם שטעו ברמיון. ולא ירעו המציאות. רבדים אלו לא יצאו מפי רבינו הגדול זצ"ל. למעשה מה הרעש אם סב"ל כדבר חוס' עירובין ר' ו' רצורה הפתח מהני ברשות הרבים. וכ"כ כמה פוסקים. (עיי'ן דעת חורה סי' שס"ג סעי' א')

ובאות כ"א שם כתב שאין לחקן עירובין שהרי לא ירעו שיש איסור הוצאה. וזה ודאי שהאיסור היוחר גרול הוא להשכיח חורה ויע"ש כל רבריו. הרי זו רברי מינוח. הדברים ירועים שבהמ"ח אגרות משה הסכים לחקן עירובין בהרב"ע עירות בארצות הכרית. עיין שם ח"ד סי' פ"ו שכחב שעירוב הוא תיקון גרול לשמירת שבת ובתלק ח' סי' כ"ט מש"כ אורות עיר ריעטראיט ושם סי' כ"ח אוח י"ט אורות העירוב בסיביעט. הדבר פשוט שרברים אלו לא יצאו מחח"י הגאון זצ"ל. אלא זו שיחת בני הישיבות. שעל ידי תיקון עירובין ישכחו שיש איסור הוצאה. וזו כפירה מוחלטת בתקנת שלמה המלך ע"ה. אם כן יש לבגז מס' עירובין והש"ע בענין עירובין. וכל ספרי שו"ת בענינים אלו. רב זה לא כתב הגאון זצ"ל. ח"ו לאמר שכחב שטויות אלו!

רק על כרוקלין ה' לו חשבון מיוחד לאיסור. אפילו הכי כתב שדבריו שלא כדברי הפוסקים האחרונים והש"ע(ח"ד סי' פ"ז-פ"ח).

אבל רבר אחד עומר נגד כל מה שכחב בחשובה שם. הרי יש עדות שהסכים הגר"מ בהמ"ח אג"מ זצ"ל שיכול לחקן עירוב בכרא פארק. ונכתב בספר. והספר ה' מונח חח"י במה"ס אגרות משה יוחר משנה. ולא ערער על הדברים לא ככתב ולא בעל פה. ואילו ה' מערער לא ה' הגר"מ קליין נ"י מתקן עירוב שם. הרי תיקן העירוב רק מפני שהסכים בהמ"ח אגרות משה לזה.

מתנגדי העירוב ה' המומים. מה יכולים לעשות מהסכמה גמורה זו, נכתב בספר, ונחפרסם לאלפים בכל העולם, הרי זו הירוס גמור למעשיהם ימים ושני' שמוחים נגד מחקני העירוב, שלא ברצון מרן הגר"מ בהמ"ח אג"מ זצ"ל. שכחב מפורש שאין למחות וגם הסכים לתיקון עירובין בכרוקלין. הגם שלא ה' מצטרף עם המתירים.

וכן כחב להרבניס מפלעשבוש ונדפס בחשבה ח"ד ס' פ"ד, שאינו מתערב והרשות בידם להחנהג כפי הכנתם, ולחקן עירוב שם. וכל זה כתוב שחור על גבי לבן בחשובה שם.

וכבר שמענו מעשים באלו שיחידים החמירו על עצמם ולא אמרו לאחרים להחמיר. הגירו לי, בכריטק הרב הגאון הגרול ריצ"ו הלוי זצ"ל לא סלטל עם העירוב שם. אבל הרבניח סלטלה ע"פ פקודת בעלה. ושמעתי שכן נוהגים בני הרב כעהק"י חובב"א.

אבל אין זו בעיה לכת שקרנים מזייפי החורה ורברי גרולי הדורות.
הרי יכולים לכתוב ולפרסם שלא הסכים לחיקון העירוב בבאר פארק. אם כי
יש ערות לחסמחו. ונרפס בספר.

הרי הם אומרים שאין מחצות סביב ברוקלין. נגר מציאות ירוע.
כל אחר ואחר יכול לבאר דבר זה. המחיצות עומרים גלויים לכל. מ"מ
אומרים מחנגרי העירוב שאינם שם. וכ"כ בחשוב'שם וביארנו הרברים
לעיל. וכ"כ לי רב אחר. וכך הם מפרסמים לכל. שאין מחיצות סביב ברוקלין.
אם כי אלפי אנשים רואים המחיצות בכל יום. כי כך דרכם לזייף ולשקר
אפילו ברברים גלויים. ולפרסם פסקים בשם מרן הגר"מ כעל המחבר ספר אג"מ,
היפך ממה שכתב בספרו, שחור על גבי לבן. בירעם, רוב חושבי ברוקלין אינם
מעיינים במקור ראשון, כאגרות משה, וכן רוב הבני חורה, ובני הישיבות
אינם מעיינים שם, לרבות ראשי הישיבות, וזה ירוע מהנסיון, דברחי עם
הרבה אנשים, רבנים, וראשי ישיבה, והם פוסקים בעניני עירובין ע"פ מה
שראו במורעות, נתפרסמו מכת שקרנים.

כבר ביארנו בקונטרס רעת חורה (כסלו חש"ס) שכל המורעה לאיסור חיקון
עירובין בשנת תשל"ט מזוייף. מרן הג"ס פיינשטיין זצ"ל לא חתם עליה. וזייפו
התימתו, ובאו לרבנים אם החימתו המזוייף, ואמרו להם לחתום לככורו.
פשוט לא חתם על זה מפני שכתב מפורש בכמה תשובות שאין למחות נגר מחקני
העירוב. ושם בקונטרס כתובים עוד ראיות ברורות לבאר שלא חתם על המורעה
ואכפ"ל חרשנו משם.

מעור טעם, וראיה, לא חתם על מורעה הנ"ל, שהרי מעולם לא חתם על
מורעה שיש שם פסק רין. בפרש במקום שכבר כתב חשובה להלכה.

שהרי ביאר היטב בחשובה (אגרות משה ה"ה חלק יו"ר סי' ל"ח) שאין
לכתוב פסק רין בלי ביאור וטעם. לכן כתב מפורש לאיסור. לאתר ששאל
ממנו רשות לחבר ספר מקיצור פסקי רינים. כחובים בספרו אגרות משה.
שאסור בהחלט לפרסם פסקים בלי טעם וראיה. המעיינים בספרו חיבים
לרין במש"כ אם נכונים רבריו או לאו. וכל זה כתב לפסק רין ברור.
אם כן פשוט לא חתם על מורעה ששם אינו מבואר טעם האיסור.

ועוד, פעם בקשתי ממנו לחתום על מורעה בענין פירצה ברה. והשיב
הרי כבר כתבתי מזה בחשובה. צריכים לפרסם החשובה. לאלו הרוצים לרעת
הו"ד בזה. וסירב בהחלט לחתום על איסור ברכר שכבר כתב חשובה.

כח שקרנים הנ"ל פירסמו מורעה המזוייף משך עשרים שנים. וכשתיקנו
עירוב בארא פארק שנח חש"ס בכל שבוע הי' מורעה המזוייף הנ"ל מופיע בעחונים,
וברחובות. עד שפרסמו ועד העירוב שהם מוכנים לשלם 5,000 דולאר לכל מי
שיביא להם מורעה הנ"ל עם כתב ידם של הרבנים שחתמו עליה.

מובן שלא הי' חתח ידם מודעה עם חתימת הרבנים, כבר כחבנו.
 חתימת הגר"מ פיינשטיין זצ"ל זייפו. היינו שעשו צילום מחתימתו.
 והדביקו במודעה. ועשו צילום מזה. ובצילום המזוייף הלכו מרב לרב.
 לא עלה על דעה אחד מהם לשאל למה לא הראו להם חתימתו הא'יגנאל. ואם
 הי' שואלים מהם רבר זה. הכי אין חירצים להם. חוששים שיאבד חתימתו
 ע"י רוב המשמוש וכו'.

בני הרב שלומה זלמן ברוך זצ"ל, בהמ"ס שערים מצזינים בהלכה,
 ספרו שאביהם לעולם לא חתם על מודעה זו. אחר שהופיע המודעה עם חתימתו.
 דבר עם המחקקים בזה ואמרו להם שלא ירפסו חתימתו. והם לא שמעו לו.
 בנו של הרב מדעברעצין זצ"ל סיפר שאביו לא חתם על איסור טלטול
 עם עירוב כשר. אם כי דעחו הי' שאין לחקן מסעמים ידועים לו. מ"מ עירוב
 כשר עומדת חתח השבחה רבנים מומחים מותר לשלשל עמו.

הרב מפאפא, אע"פ שחתם בשנת חשל"ט מפני הלחץ, ומפני כבודו של
 הגאון בהמ"ס אג"מ (שלמעשה לא חתם על המודעה), הרפ"ס ופרסם מכחבים לחזק
 תיקון עירובין. וחשובחו בענין נדפס בספר שו"ח שחיבר. והי' מראשי
 המורזים לחיקון עירובין באסיפות החאחרות הרבנים.

אחר פרסומה המודעה הנ"ל שהם מוכנים לשלם 5,000 דולאר למי שמביא
 להם המודעה משנת חשל"ט עם חתימות הרבנים. לא נחפרט מודעה המזוייפת
 עוד הפעם בעהוננים. הבינו שהמודעה היא רק פרסומה שקר ולא יוחד מזה. לא
 הוי הוראה לאיסור ולא הוי פסק דין. וכן הופסק פרסומה מודעה המזוייפת
 הנ"ל ברחוב. כי הכל ירעו שהיא מזוייפת. ואין חועלה לפרסמה.

כן נחפרטמה מודעה עם חתימת הרבנים בשנת תש"ס. ונחבלה שזייפו
 חתימות שם. הודיעו זה לעהוננים. והם לא פרסמו מודעה הנ"ל עוד.

הרי מחעסקים עם כח שקרנים וזייפנים. עושים כל רבר אסור לפרסם
 איסור עירובין.

וכ"כ בחשובה הנ"ל בחלק ח' שמתן הגאון בהמ"ס אג"מ לא הסכים
 לחיקון עירוב בארא פארק. הרי הסכים מפוש בפני ערים ונדפס בספר וכן
 פסק הלכה למעשה להרבנים מפלעשבוש שבאו לשאל ממנו פסק דין בענין העירוב
 שם וכבמבואר לעיל.

הרי שקר דוברים כוחבי חשובה הנ"ל בשם מתן הגאון ר"מ פיינשטיין
 זצ"ל. פשוט לא כחב חשובה הנ"ל. ולא ראה אוחו. ונדפס אחר שהלך לעולמו.

מענין לענין אורח פרסומה שקדים אפילו ברברים ידועים. פרסם
 אחר ממחנבדי העירוב לחלמיריו בישיבת חורה ורעח שהרב ח"ל כ"ץ, שהעירוב
 עומד חתח השגחתו, אינו רב חשוב. מי שמע ממנו. שיחה זו נחפשו לשיבת
 לייקוור ושמעתי מבחורים לומדים שם שיחה זו.
 אם כי אין בראי להחטק עם שטויות אלו. אבל מ"מ להרס בת שקדנים.
 נתעסק בזה מעט.

ידוע, קהילת סאטמאר הי' הקהילה הגדולה בעולם מיהודים שומרי תורה
 ומצוח. בישיבת סאטמאר לומדים פי אלף מהלומדים בישיבת חורה ורעח.
 הגה"ק ב"ק ארמו"ר מהר"י ש"ב מסאטמאר זיע"א, בחר בהרב חיים
 לייב כ"ץ נ"י להיות ראש הכולל בסאטמאר. בל המו"ץ הצעירים מסאטמאר
 הם חלמיריו.
 יהודים, מכל העולם, שמעו משמו הגדול, וגודל ערכו בחורה וי"ש.
 מה נ"מ אם איזה חלמיריים מישיבת חורה ורעח אינם יודעים מזה.

אח"כ הי' רב בבעלזא הרבה שנים. בעלזא היא מהקילות הכי גדולים
 בעולם. בבארזא פארק יש להם חמשה בחי מדרשים, ח"ת, וכולל אברכים מפואר.
 כל חסידיו בעלזא שמעו שמו הגדול.

אח"כ יסר קהילה וישיבה. ועזב קהילת בעלזא. אבל מי לא שמע משמו
 הגדול וסמכותו בפסק הלכה. אלפיס באים לשאול ממנו שאלות בכל שנה.
 ומה נ"מ מה שאומרים איזה אברכים מישיבות הליטאים עליו. הרי
 הוא גדול מאוד ליהודים ופוסק מומחה. יוחר מהדאשי ישיבות בלייקוור, חורה
 ורעח, ועוד.

חומבי העירוב הם רבנים מפורסמים שחברו כמה חיבורים שו"ת
 בענגנים שונים. הם פוסקים מומחים לכלל ישראל. ומה נ"מ מה שאומרים
 מלמדים בישיבות שלא שמשו בהוראה, אינם יודעים דרכי ההוראה, ואינם
 פוסקים שאלות. וחממו על מודעות מזויפות, בלי שום עיון, וידיעה בענין
 עירובין.

לבי אמר לי שרעה מרן הגה"צ בהמח"ס אגרות משח הי' להחיד
 תיקון עירובין בברוקלין. אבל מפני כבודם של אגודת הרבנים, שכבר יצאו
 לאיסור תיקון עירובין בברוקלין, שלא יהי' נמכזים בזבל בשוק, בחב חשובה
 לאיסור, שאינן לה שום וריח חכמים, ובחב מפורש שרבניו היפך מכל האחרונים,
 והיפך מרבני הש"ע, כרי שידעו הציבור, וח"ח שברור מה קאמר. ולא יסמכו
 על איסורו כלל.

הכי דאיתם בכל חרורו"א אחר שיכתוב חשובה להלכה חיפך מכל חכמי
 הרדורח, ראשונים ואחרונים, דף ברודינו דאינו זה בספר אג"מ.
 מו"ר הגאון הגדול מכל בני דורו זצ"ל, כשהגיד חידוש ואח"כ מצא
 חידושו בראשונים או באחרונים שמה שמחה גדולה. ואמר זו סימן שהולך בדרך
 הישר.

הרי פסקי הלכה נתנו לנו ע"פ מסורת חכמי הרורות. רכז שאינו על פי המסורה מחכמי הרורות אינו כלום. וכבר ביארתי זה בקונטרסים שיצאו לאור בזמן האחרון בעניני עירובין.

הרי פס"ד של בהמ"ח אג"מ אינו כלום. הלומר בין השורות בתשובותיו כענין עירובין יבין זה מיד. השאלה היא למה כחב דכרי' אלו היטן חכמי הרורות, וכחכ זה מפורש בתשובותיו, ההירוח להגן על כבודם של הרבנים מאגודת הרבנים. הם מת' איסור' בלי טעם וריח חכמים. ח"ה כדור הי' מחלוצים מהם. להגן על כבודם כחב מה שכחב. ולא לפסק דין ברור כמס"כ מפורש שחור על גבי לבן (ח"ד סימן ט"ז).

ידוע גודל מרותיו המרומזה, והי' חושש שלא להזיק שום אדם, כ"ש רבנים וח"ה.

אכן מס"כ נגד הגר"מ קליין נ"י היא זיוף ושקר. כי מעולם לא פגע בכבוד שום אדם. כ"ש ירדו מאז הגר"מ קליין נ"י שהי' בא לבקרו כמעט בכל יום בזמן מגוריו בבייליאמסבורג. לפלפל עמו ברה"ח ולשמשו בהוראה. פשוט דברים אלו לא יצאו מתח"י הגאון זצ"ל זיע"א.

כן מס"כ בחשובה שם וז"ל: הא יודע הרב הגאון ר"מ קליין שלישי"א כי לא ירעהי שהוא נידון למעשה, עכ"ל סוף אות כ". השמעתם דברים כאלו? אחד בא לשאל פסק דין מרב. והדפיס פסק ריגו בספר ונחפרסם לכל העולם. והרב כתב שלא הי' יודע "שהוא נידון למעשה". אם כן למה שאל ממנו חו"ד כענין. להתלוצץ ממנו. ולמה הדפיס דבריו כספר.

אם אחד יבא לרב עם שאלה נשים. והרב החיר השאלה וגר עם אשחוי. הכי יכול לאמר שלא הי' יודע " שהוא נדון למעשה". אם כן לפה בא עליו לשאל שאלה. שקר גס כזה שייך רק לכת שקרנים מזייפי התורה. מגידים שקרים אפילו נגד דברים פשוטים ונגלאים.

הגר"מ בהמ"ח סאג"מ זצ"ל ידע הישב שוכד חיקון עירובין נידון למעשה. ופסק מה שפסק בענין זה. הוא אינו חושד שר"מ קליין שלישי"א בא עליו להתלוצץ ממנו. ולשאל לו שאלות בעלמא. ולפרסם דבריו כספר ללא דבר. אבל, כת שקרנים אינם מביישים משום דבר. ומפרסמים שקריהם נגד מציאות נגלה ודברים פשוטים.

וכן פסק להלכה להרכנים מפלעטבוש שבאו לשאל ממנו שאלה בענין חיקון עירוב בשכונתם. הכי גס אז לא ידע שהדבר " נדון למעשה ". ומה זה שאמר להם שיכולים לעשות כפי הבנתם. ושספרי הש"ע פחותים. הוא הדבר שאמר להגר"מ קליין שלישי"א.

הדברים ידועים בין מחזקי העירוב . מתנגרי העירוב אינם מעיינים בפרסומת שלהם . יודעים הם שאין להניח שום פרסומת לטובת העירוב בב"מ של דבנים מתנגרי העירוב . כי הם מאבדים דברי תורה . בדרך כוזב . אין מעיינים בדבריהם כלל .

רצונם שלא יעיינו הציבור בד"ח כתובים לטובת העירוב . ומי יודע זה יוחד ממני . ישבתי בבה"מ למכור ספרי בענין עירובין . ובא אחר ממתנגרי העירוב והזמין הרב דקהילה לראות מה שאני עושה . והרב אמר לי שלא אמכור ספר זו בבה"מ . לא אמרתי לו דבר . ושמתי הספרים בחבילה . אח"כ כתבתי לו . אם יש לו הערות על מה שכתבתי בספר , יכתבם וישלח לי , וארפיסם בחוברת עומר לצאת לאור בקרוב . הרי כתבתי ד"ח לא באחי לבזות שום אדם גדול וקשן . ואשמה בדבריו והערוחתו בד"ח . מובן שלא כתב שום דבר . ולמעשה אני מוכר הספרים בזמן שהרב אינו שם . שלא לצאת נגד פקורתו לפניו .

וכן ה"י מעשה בב"מ אחר בבארא פארק . מכרתי כל הספרים שה"י תחת ידיו . הציבור ה"י צפאים לרבר ה' . אחר תפילה מעריב בא אחר ממנהלי מוסדות הקהילה ואמר לי שלא אבא עוד למכור הספר בב"מ שם . שאלתי לו למה? הרי דברי תורה כתובים בספר? השיב יכול למכור הספר בכל מקום אבל לא בב"מ כאן . הרי דעתם שאין ללמוד עניני עירובין וספרים מרבנים הכותבים בענינים אלו . וגם הרבה פעמים ישבתי בבה"מ עם חשובות מגדולי ישראל וחילקתי אותם בחינם . ובא אחר ממתנגרי העירוב ולקחם .

הרי המלחמה נגד מתנגרי העירוב היא מלחמה נגד עוקרי התורה . מנייפי הלכות . ודברי גדולי הרוות . אין רצונם שילמדו כלל ישראל ענינים אלו . רצונם שיאמינו שקרים שהם מפרסמים .

הכי זה ג"כ ממירת הגאון בהמ"ח אגרות משה . שנתן הסכמה על ספר בענין עירובין שכתב נגדו . וכתב שמצוה לחזק המחבר . אם כי כתב נגדו . כי זה דרכה של תורה . ושמחה היא לפני הקב"ה כשני ת"ח מפלפלים זה עם זה בהלכה . (ועיין לקמן)

מתנגרי העירוב אינם שמים לב לזה . מאבדים כל פרסומת בענין

עירובין . שלא יזכר ולא יפקד בבית מדרשם .

כתבתי דברים אלו כדי שידעו הציבור ממי אנו מדברים . לא מת"ח אוהבי תורה . ולא מלומדי תורה ותומכיה . אלא המרובר מעוקרי התורה . כופרים מתנגדים לחקנת שלמה המלך ובית דינו . שתיקנו עירובין לכלל ישראל להנהיג קבוע בכל הרוות .

אם כי אין ממרח חכמים להחייבם למורעה נחפרסמו ברחובות
ובעוננים בלי שם הכותבם. וכבר יצא גזירה מחכמי קדם שאסור לפרסם
שום מורעה בלי שם הכותבם.
מ"מ היות שהרבר נוגע להלכה נרבר כאן אורות מורעה נחפרסמה

ע"י כת שקרנים.

נחפרסם ע"י מורעה ושם כחוב שמוח רבנים שאמרו שעירוח גרולות הם
רשות הרבים ראוריחא. אין צריך לערער על כל מש"כ שם. אלא רבר אחד
נוגע הלכה למעשה אכחוב כאן בס"ר.

הביאו מהגאון ר"ח עוזר דצ"ל שכתב שפריז רשות הרבים ראוריחא
שהרי ס"ר שם. זו אמת וכ"כ בהשובה שם.

אבל למעשה היחיד לערב שם מפני מחיצת היס. וכחב שצריך לעשות
צורת הפתח על הגשרים והטכיס עמו החזון איש דצ"ל. ועור מהרבנים מולנא.
במורעה לא כתבו שהיחיד לערב שם. חשובתו הי' לפני מרפיסי המורעה
שהרי הביאו רבריו שם. רק כתבו שעיר גרולה פריז הוי רשה"ר. והוא הריין
לברוקלין.

למעשה היא ראייה להיפך. שהרי לפי רעת הגאון ר"ח עוזר, כמש"כ בחשובה
שם. אין צריך שום תיקון בברוקלין. שהרי כל הגשרים בברוקלין יש להם
צורת הפתח. ומוחר לשלשל בכל העיר בלי שום תיקון. רק צריך תיקון ברוח
ר' של עיר ברוקלין מקום שאין שם מחיצת היס.
זה חלק מהזייופים שהם כותבים. הי"ת ירחם על עמו.

ברורוח הקודמים ח"ח הי' נוחין זה בזה בהלכה. כמו שראינו
בחשובות הגאונים משכנות יעקב דצ"ל והביח אפריס. בענין מחלוקת הפוסקים
אם צריך שיהי' ס"ר כרי שיהי' רשה"ר.
הנה המשכנות יעקב הי' יכול ללך מרב לרב לקבץ חתימות מסכימים
לשיטתו. גדולי חורה בישיבת וולאזין פסקו להלכה כרבריו. מאות רבנים
גדולי חורה יושבים על כסא ההוראה בעיריות גרולות וקטנות סברו כרבריו.
למה לא עשה כן? אין זו דרך התורה. כל רבר הלכה צריך ביאור
ועם. וכבר כתב המשכנות יעקב שעמו והרפיס זה בספרו הגדול.
רק ברורינו של נעררי השכל וקלי הרעת עושים רברים אלו. הולכים
מרב לרב, ולמלמרים בישיבות קטנות, לבקש מהם חתימה בענין שלא למרו.

מלמרים בישיבות קטנות, שלא שמשו בהוראה, ואינם פוסקים שאלוח, לוקחים עט בידם, וכוחבים בענינים חמורים דעירובין, נגד פוסקים מומחים שמשו בהוראה חמישים, וששים שנים. ופסק ריגם נחקלו להציבור בענינים חמורים, דיני מקואות, איסור והיתר, גישין, ועור רברים שהם יסורי הדח. רבנים כוחבים פרי שו"ח שבריהם נחקלו בכל העולם. והלכה כמותם בכל מקום. ע"פ רעה המלמדים צריכים הם לקבל רבריהם כהלכה מסיני. עכ"פ הי' חייבים ללך ולדבר עם הרהגה"מ לבאר הדין. זו אינם עושים. רק לוקחים עט בידם וכוחבים. ככל העולה על לבם. בלי עיון נכון בדברי רבותינו הראשונים והאחרונים.

ואחרים אין כוחבים רברי חורה בענין עירובין. הם במדרגה הפחותה. מפרסמים שקרים. שקר על גבי שקר כדי לרמוח אח הציבור.

דברים הנ"ל לא כחבתי בשביל עוקרי החורה. אין הא"מ שיחזרו משיטתם הנמבזה. לשקר ולזייף ולרמוח יהורים חמישים שומרי חורה ומצות. רברינו מופנים לחובשי ביח המדרש הרוצים לדעח האמת. לחזקם בעבורת הקודש. להצילם מרשת המינים.

מי יחן שיבא משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

י.ר.

מכתב להרהגה"מ ר' ח"ל כ"ץ נ"י

בס"ד יום ג' י"ט למספר בני ישראל הש"ס

מע"כ הרהגה"מ ר' חיים לייב כ"ץ נ"י,

אחדשה"ס באה"ר,

ר"ב מאמר כחבתי אורות מורעה נחפרטמה שנת השל"ט. כבר בחבתי קונטרסים בענין עירובין ושם מכואר שאין שום חוקף להלכה לחתימתו על מורעה.

בפרט בענין עירובין. חותמים אחר לחץ ודחוק. רוב הרבנים אינם יורעים בלום בענין עירובין. הרי לא כחכו חשובות לבאר דבריהם. מ"מ חותמים על מורעות לאיסור חיקון עירובין בלי הבנה בענין. כבר נחבאר בס"ד. המורע"אז הי' מזוייף. וחתמו על שקר. לכן אין שום טעם להחשיב רבריהם לפסק ריץ והוראה. (עיין לעיל) אם כי הרברים פשוטים, בעוה"ר, נחעלם רבר פשוט זה, מרבנים, מפני בלבולי השטן.

ב"ק הגה"ק ברול מכל בני רורו, הארמו"ר ממנוקאטש שליט"א, הבין דבר זה, נחעלה על כל בני רורו, והקפיר מאור, שלא יופיע חתימתו על מורעה להסכים לחיקון עירובין. הרי כחב חשובה להחיה חיקון עירובין בבאר פארק. אם בן אינו צריך לחתום על מורעה. טעשה שהי' פעם בקשחי ממרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל לחתום על מורעה בעינן טורא קאלארש. וסירב, באמרו כבר כחבתי חשובה אודות טורא קאלארש. הרוצה לרעה פסק ריץ, הרי חשובתי לפניו, וחייב לפרטמה. רבר זר הי' בעיניו לחתום על מורעה בענין שחב חשובה. הרי כל רבר הלכה צריך ביאור יטעם.

גם שיטחו בענין עירובין צריך חלמוד. במשך השני"באו ח"ת ושאלו ממני לבאר להם שיטחו בענין. השכחי, נשב יחר ללמוד חשובהו. אחר הלימוד אף אחר לא אמר שרבריו נכונים. זה רצונו ושיטחו. במ"ש בהקדמה לספרו אגרות משה יע"ש. אם בן החותמים לכבורו נגר חיקון עירובין, מבלי לעיין היטב ברבריו, עושים היפך רצונו.

מה שמפרטמים מחנגרים לחיקון עירובין (עש"ק פ' קרושים ועוד)

שברולי הראשי ישיבו"אסרו חיקון עירובין. זה שקר! כבר כחבתי מזה בקונטרס דעה חורה (כסלו הש"ס) בסוף הקונטרס. ובקונטרס דעה חורה על מצות עירוב(שבט הש"ס) דף 7 ודף 10. והנני כותב עור הפעם.

הרב יצחק הוטנר זצ"ל ד"מ ישיבה חיים ברלין הסכים מפורש לחיקון העירוב בשבונה. הרברים ירועים להמתקסקים לתקן העירוב אז.

הגאון ר' אלי' חזן זצ"ל ר"מ ישיבה חורה ורעה הי' מחלוצן מכל האיסור .
 ואמר לי שאינו מחזיק ספר אגרות משה בביתו .
 הגאון ר"ש קאטלאר, ר"מ ישיבה לייקוור, הישיבה הכי גדולה בכל העולם,
 לא חתם על איסור לחקן עירובין . ירוע לי שבקשו ממנו לחתום על איסור זו .
 אבל הוא הי' חכם גדול . הבין, מעשה זו, יסורה שקר . ומתעסקים בזה כח
 שקרנים . כי בכל ההיסטוריא של כלל ישראל לא נמצא מורעה לאיסור עירובין .
 רבנים המתעסקים בזה כתבו חשובות ורנו בזה . בכל הרורות הי' נמצאים
 מתנגדים לחיקון עירובין . הרבנים גדולי חורה כתבו חשובות בענין לבאר
 טעמם . והעוסקים בחיקון עירובין ג"כ כתבו חשובות . ער שיצא הלכה ברורה .
 אם כי ירע מהחנגרות אביו זצ"ל לחיקון עירובין בנאו יארק . מ"מ, לא
 חתם, על האיסור בברוקלין .

גדולי הרבני' בשנת חשל"ט התלוצצו מכל האיסור . פוק חזי! במורעה יצא
 מטעם אגרות הרבנים, מעטים הרבנים החשובים מאגרות הרבנים שחתמו על האיסור
 לחקן עירובין בברוקלין . היינו מפני שהתלוצצו מכל האיסור אז .
 המתעסקים לקבץ החימות מצאו מלמדים בישיבות קטנות . וארמורי"ם מכה
 החסידים והם חתמו על איסור של אגרות הרבנים . צחוק לדבר מזה .
 המתעסקים לקבץ חימות, הרב משה ביק ועור, לא הי' להם דריסת רגל
 אצל גדולי ראשי ישיבות ברור . הם הי' שואלים אותו, למה אסור חיקון
 עירובין בברוקלין, ולא יהי' לו מה להשיב . שטויות שפירסם לבניו ונכדיו,
 ועוד שלא למרו הענין, אינם רכרים להגיד לגדולי הלומדים ברור . על כן
 לא הי' לו שום השפעה עליהם . השפעתו הי' על אלו שלא למרו הענין . לכן
 האמינו לשטויות שלו .
 אני כותב וחוזר וכותב . מכל הפרסומה בענין חיקון עירובין לא נחפרסם
 הנ"ל . והייבים לפרסם כל זה .

מאז! אגודת הדבנים הי' פרוחת והולך; הבינו חסרי אגודת הדבנים
 שמנהלי אגודת הרבנים שקרנים . תחילת גסיסה של אגודת הדבנים הי'
 אוד איסור העירוב המזויף .

משך שנים מפרסמים מחנגרי העירוב שהציבור חייב לשמוע לפסקי רינים
 נגר הש"ע וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים, נחקלו רכריהם להלכה ברורה,
 מאות בשנים . ובעוה"ר מקבצים חימות על זה .
 חבל! יררה הרור למדרגה החתונה . וצריך מי שהוא לכתוב שחייבים לשמוע
 למש"כ הש"ע וכל הפוסקים . ח ב ל ! ח ב ל !

המטלטלים עם העירוב מקרשים שם שמים וברוכים יהי' .

המצפה לרחמי שמים המרובים,
 הרשעה"ט ומכברו כערכו הרם,

בס"ד עש"ק פ' בהר כ"ט למ"ט מונים תש"ס
 הערות על מאמרו של זדהגה"מ רב"צ הלרי וואזנער נ"י
 מע"ב המערכת שיחי',
 אחרשה"ט באה"ר,

בענין מש"ב הרהגה"מ ר' כ"צ הלוי וואזנער, במאמרו הנכבד בענין
 מפולשין (אור ישראל אר"ב ר"ך קס"ה). יפה הקשה על האגרו"מ משה כרין זה.
 אבל במתכ"ת הרס, כעל האגרות משה לא כתב בחשובתו (סי' ק"מ) שאין
 להתנהג למעשה כרבני הרמב"ן וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים שהלכו כדרכו.
 ואמרו ריין שצריך רשות הרבים להיות מכוון ומפולש הוי רבר משוט.
 וכ"כ הש"ע.

אלא כתב שהוא אינו "רוצה לכתוב" מזה היות "שאינן לו בירור רבדים"
 עכ"ל. הכין היטב שהרמב"ן וכו' ה' להם בירור רבדים בזה. וע"כ כתבו הלכה
 ומפולשין ומכוונים.

לא כתב שאין לפסוק הלכה למעשה כרבני הרמב"ן וכו'. ולא כתב איסור
 או העיר כלל נגד הפוסקים כרבני הרמב"ן וכו'. אלא כתב שהוא אינו "רוצה
 לכתוב" מזה היות שאינן לו בירור רבדים". וזה פשוט בחשובתו שם.
 ומה שכתב הגרב"צ הלוי וואזנער נ"י להעיר עמ"כ בת"ח סי' כ"ח.

חבל על איבוד הזמן ואריכות בזה. שהרי כבר כתבתי בראיות ברורות
 שהרבדים בסימן הנ"ל לא יצאמתח"י הגאון זצ"ל. ת"ו לאמר שכתב הכלים כאלה.
 אלו רבדי בהמ"ס יציאת השבת. השקדן הזייפן. שזייף חתימת מרן הג"מ
 פיינשטיין על מורעות. והתחיס חתימת רבנים בלי הסכמתם. עם חתימת מלמדים
 בישיבות קטנות. שלא למרו מעולם חלכות עירובין. ופירסם שגרולי הראשי
 ישיבות אסרו תיקון עירובין בכל עירורו גדולות. אם כי נדפסו תשובות
 מהגר"מ פיינשטיין זצ"ל בספרו אגרות משה להחזיר תיקון עירובין בהדבה עירורו
 בארצות הברית (עי"ש ת"ר סי' פ"ו, וסי' כ"ט בת"ח) וכן הסכים כעל פה
 לערב בהרבה עירורו גדולות.

יסור האיסור משנת תשכ"ב עם חתימת הגאון הגדול מו"ר ר' אהרן קאטלאר
 זצ"ל. שהרבין תורה לאלפים, העמיר תלמידים הרבה, זכה וזיכה את הרבים,
 כבר נתפרסם טעם איסורו. מפני שסבר כהמשכנות יעקב והפוסקים רסב"ל
 שיש רשה"ר אפילו בפחות מס"ר.

אם כי ה' גדול מאוד ליהודים. מ"מ אינו גדול מאלו גדולי הפוסקים ראשו'
 ואחרונים שרחו רבניהם מהלכה. אין שום חיוב לשמוע לרבניו בזה. כמו שאין
 חיוב לשמוע לרבני הרמב"ם שפטק שאין צריך ס"ר כרי שיהי' המקום רשה"ר.
 שהרי אנו פוסקים להלכה כרבני דש"י, וההולכים בשיטתו, שצריך ס"ר
 עוברים כרחוב אחר בכל יום, כרי שיהי' המקום רשה"ר. הרי זו מחלוקת קדומה.
 וכבר פסקו ההלכה כרבני הש"ע סי' שמ"ה סעי' ז'.

שאר החותמים על המורעה אז, שנת חשכ"ב סב"ל כנ"ל. חוץ מהגר"מ פיינשטיין זצ"ל. שיש לו שיטה אחרת בזה שלא כהש"ע והפוסקים ראשונים ואחרונים. כמש"כ מפורש בתשובותיו ח"ר סי' פ"ז-פ"ח. אם כן הפרסומת בזה אינו ענין להלכה.

טעות גדול טעו, במחכ"ת הרם, שהרי נאו יארק וברוקלין מוקף מחיצות. ואין שום טעם להחמיר כרבני המשכנות יעקב במקום מוקף מחיצות. איך באו להם טעות זה? הרי גדולי הרורות התירו לערב בנאו יארק, בשנת תרס"ז, ורבניהם נרפסו בספר עירוב והוצאה. והתירו משום מחיצת הים. ומי יאמר רלשיטת המשכנות יעקב לא מהני מחיצת הים. הרי הרמב"ם דסב"ל ראינן צריך ס"ר כרי שיהי' המקום רשה"ר, סב"ל דמהני מחיצת הים. ואינו מחלק בין מחיצת הים למחיצת בידי אדם. ויעיין אריכות בזה בספר בית אב סימן ג' (נרפס חרע"ט ונרפס מחדש חש"ס). שהאריך בזה בטוב טעם ורעת. וכחב דהחוס' עירובין ד' כ"ב ר"ה דילמא דעת יחיד הוא. יע"ש אריכות ואצ"ל בדברים כחובבים בספר. בפרט בזמנינו, הרי בכל עיר ברוקלין ומענהעטין יש מחיצות בידי אדם. אין שום טעם להחמיר כרבני המשכנות יעקב. וכבר כתבתי מזה במקום אחר ואכמיל. (עי' "קונטרס בענין עירובין וענינים מסתעפים" ר' 9) אבל לא הי' לפני הרה"ג זצ"ל ספרים אלו. לכן פסקו מה שפסקו.

ב

אם ישאל השואל מנלן דבר זה שכתבתי לעיל שהרברים בספר אגרות משה ח"ת סי' כ"ח הם רב"ב בהמ"ס יציאת השבת. אם כי כתבתי מזה בראש הקונטרס. יש להוסיף דלקמן בשכיל דברים שנחחדשו. צריכים לרעת השתלשלות הרברים אורות העירוב בפלעטבוש שנת תשל"ט. ומה שהי' אח"כ ער שתיקנו עירוב בכארא פארק שנת תשמ"א. באותו זמן כתב מרן הגר"מ קליין שליט"א תשובה ארוכה מכיל ס' רפים אורות תיקון עירובין בעיירות גדולות. וכיאר היטב הפרטים בזה נוגע להלכה. זה הי' אחר שנחפרסמה מורעה המזוייף של אגודת הרבנים, עם החימת הרבנים, ואוסרים תיקון עירובין. אז לא נחפרסמה תשובת הגר"מ קליין שליט"א, שהרי הדפים רק חמישים חופמים, ושלחם להרבנים בעיר ובקש מהם שיעיניו בקונטרס ויכתוב לו הערות.

באוחו קונטרס כחב שבמעמר ר' ח"ח חשובים שאל אח הגר"מ פיינשטיין זצ"ל אורוח חיקון העירוב בבאר פארק. והסכים ואמר שיכולים לחקן עירוב שם. הקונטרס הי' לפני מרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל ולא הודיע החנגרוח למשכ"ש הן ככתב והן בעל פה.

מחנגרי העירוב הי' המומים. לא ירעו מה לעשות עם חשובה הג"ל. הרי ביאר היטב שאין שום איסור לחקן עירוב בעיירות גדולות. והסכים לזה הגר"מ פיינשטיין זצ"ל. וכמש"כ בחשבה בספרו אגרות משה ח"ד סי' פ"ט. שאינו מוחה נגר מחקני עירובין. והרשות בידם לעשות כמו שהם סוברים. וכן כתב להרבנים מפלעטבוש בסימן פ"ז שם שאינו מחערב והרשות בידם לעשות כמו שהם סוברים. כי ספרי הש"ע פתומים. ויעשו כפי הכנתם אחר הלימוד בש"ע ופוסקים. הם עשו כדבריו אחר הלימוד, כרבוץ חברים, אחר שאלח פי הכמי הרור. וחקנו עירוב בשכונתם עומדת עד היום. ומה שכח' בסימן פ"ח דברוקלין רשות הרבים. כ"כ בסימן הקודם גם כן. ומ"מ כתב שדבריו לא נזכרו בספרי האחרונים. והרשות ביד הרבנים שם לעשות כמו שהם סוברים. וכ"כ בסי' פ"ט שם רעידות גדולות רשות הרבים לשיטתו מ"מ יש טעמים מרובים להחיר. ואינו מוחה נגר מחקני עירובין.

הרי מציאות זו שדבריו לא נזכרו בספרי האחרונים, ושדבריו נגר הש"ע סי' שמה סעי' ז', היא מציאות שאי אפשר לחלוק עליה. כחוב מפורש בספר אגרות משה שחור על גבי לבן. ובעה"מ ספר אג"מ נאמן כמאה עדים לבאר דבריו. וכוונתו האמיתי בהלכות אלו. מה עשו מחנגרי העירוב, הם יורעים היטב שמעטים המעינים בספר אגרות משה, ומעטים המעינים בחשובת הגר"מ קליין שליט"א. לכן פרסמו שקר גם. שהגר"מ קליין החיר לחקן עירוב בבאר פארק ע"פ סברא נראה להם קלושה. החלוצו ממנה. לא היא. הרי כתב הרבה טעמים. אבל כח שקרנים בחרו טעם אחר שכחב. והחלוצו ממנה.

וכן פרסם הרהגה"ג ר' טוביה גאלרשטיין שליט"א, מזקני גדולי הראשי ישיבת ברור, שהי' מבאי ביחו של הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, שרבו הגר"מ זצ"ל אמר לו מפורש הרבה פעמים שאינו מחנגר לחיקון עירובין כברוקלין. וכל האומר היפך מזה משקר! ודרש מזה הרבה פעמים כרבים. מרן הגר"מ פיינשטיין לא הי' לו מה להשיב על דבריו. הרי כבר כתב שחידש סברות חדשות היפך מגדולי הדורות, גם כחב מפורש וכן הרפיס בספרו אגרות משה שאינו מחנגר להחולכים על פי סברות גדולי הדורות ומחקנים עירובין. מה יש לו עוד לדבר מזה.

אז הוציאו אנשים יושבים במשרד אגודת הרבנים מכתב מזוייף עם איסור לחקן עירובין בבארא פארק. היפך מכל מה שכבר כתב בתשובותיו הנ"ל נרפסו בספרו אגרות משה. והיפך ממה שכבר אמר הרבה פעמים לרבנים. את"כ בקשו מהרב קליין שליט"א שיחזור מהיתר העירוב. והשיב עייתי עירוב ע"פ הסכמת מרן הגר"מ פיינשטיין. ואם יאמר לי לחזור מהיתר אחזור. ולא נתנו לו רשות לרבר עם הגאון בהמ"ס אג"מ זצ"ל. כן הי' מהלך הרב רייזער שהלך לעולמו. לא הי' אפשר לרבר עמו בענין עירובין. (גם לא הי' אפשר לרבר עמו אורות ההיתר המבישה של מאה רבנים הירוע.) לא יאגמנן כי יסופר השקרים גסים, היפך רעת מרן הגאון זצ"ל, שנתפרסמו. היפך ממה שכתב מפורש בספרו הגרול אגרות משה. שעליו יש לסמוך לבאר שיטתו.

ג

תשובה הנ"ל סימן כ"ח כתב להמחבר ספר יציאת השבת. גם זו פלא! הרי הרה"ג ר"מ קליין שליט"א כתב תשובה וביקש מרבנים להעיר על מש"כ. כי רצה לרעת חו"ר של הרבנים בעיר. ושמעתי שגם רבנים תוך לעיר ברוקלין בקשו ממנו תשובתו הנ"ל. אם הי' להגר"מ פיינשטיין זצ"ל הערות על מש"כ למען לא כתבת ישר למחבר התשובה. כבר כתב לו תשובות ופלפל עמו בענינים שונים.

אלא הוא אשר דיברנו. תשובה הנ"ל הביאו לו ע"י שליח. ולא בא על ידי הרואר, נכתב בכתב ידו, ברגיל. שהרי לא יצא מתת"י. כשראיתי תשובה הנ"ל ביד הגר"מ קליין, אמרתי לו מיר, שאינה תשובת הגר"מ פיינשטיין זצ"ל. שטויות כתובים שם אינם ראויים לגאון הרור. אמרתי לו שלא ישגב. גם הוא הבין את זה. ואמר היות שכתבו לו בשם הגר"מ פיינשטיין זצ"ל ישיב על כל רבריהם. כאילו ככתב הגאון זצ"ל. הנה רין זה שכתב שם רמפולשיץ מיירי מעיר מוקף תומה. אלו הן רברי בעה"מ יציאת השבת. שכתב בלי שום יסוד מרברי הראשונים ואחרונים. הרי כל האחרונים בלי יוצא מן הכלל ביארו ררין מפולשיץ מיירי בעיר שאינה מוקף תומה. וכעת ראיתי שהארין בזה בספר בית אב סי' ס' והביא רברי הסור שכתב מפורש רמפולשים משער לשער מיירי בכל עיר אפילו אין בה תומה. וכ"כ תוס' עירובין דף ו' ונבאשכול, לא הזכירו תומה כלל, רק רבעינן מפולשיץ משער לשער, אז הוי רשה"ר. והארין שם והביא עור מרברי הפוסקים יע"ש.

וכ"כ הגאון בהמ"ס דברי מלכיאל דנהגו לערב בכרכים גדולים שיש שם ס"ר מפני שאין שם רחוב מפולש (חלק ר' סוף סי' ג'). וכ"כ בשו"ח חירוש ויצהר סי' ע"ג אדרת רחוב כרארוויי בנאו יארק שאינו רחוב מפולש. והגאון רש"ד כהנא זצ"ל כתב "וההיחר של אינו מפולש מוסכס ונתקבל, ולא ראינו מי שחולק על זה". (תשובה נרפס בהפרס והמאור שנת השכ"ב וכן בחורת חיקוני עירובין שנת חשל"ט ועוד מקומות). וכ"כ הרבה אחרונים.

ובחיו יהושע כתב דבעיירות גדולות נמצאים הרבה רחובות סתומות שהן רשה"י מן החורה. לכן כל הרחובות מחוברים להם הוי רשה"י. אכן כל העיר הוי רשה"י. יע"ש בקונטרס נרפס בחורת חיקוני עירובין שנת חשל"ט ובקונטרס בענין עירובין נרפס שנת חשמ"א, חשמ"ג, וחש"ס בס"ד. ושם ר' 21 תשובתו של הגאון רש"ד כהנ"א הנ"ל. וביאר בדין מפולשין בדף 18 בקונטרס בענין עירובין.

יפה הקשה הגר"צ וואזנער נ"י והאריך לסחור יסוד כתוב באגרות משה שם (סי' כ"ה ח"ח) דמפולשין מיירי בעיר מוקף חומה. אבל למעשה הבליס אלו לא יצאו מח"י. הם דברי בהמ"ס יציאת השבת ועוד כתבנים בזמן האחרון שאינם יודעים בין ימינם לשמאלם להלכה ולמעשה בענין עירובין. ומבלבס הציבור בהבליהם ע"פ סברות חרות שמירשו נגד גדולי הפוסקים.

שהרי אם הי' להגר"מ פיינשטיין זצ"ל חירוש כזה דמפולשין מיירי בעיר מוקף חומה, היפך מכל דברי הפוסקים, למה לא כתב חירוש זו בחלק ראשון מספרו אגרות משה סימן ק"מ. כשדיבר מענין מפולשין. באיזה זמן מן הזמנים נולד לו חירוש זו? והמתין לכוחכה בשנת חשמ"א. אחר שכבר כתב הרבה חסובות בענין עירובין. ולא הזכיר דבר זה. אלא כתב בח"א סי' ק"מ, שאינו מבין דברי הרמב"ן. חסל! ולא הוסיף שום ביאור בזה. ולא כתב נגד הנהגים כהרמב"ן וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים שכתבו בפשוטו דמפולשין משער לשער מיירי ברחוב ישר ההולך משער העיר לשער השני של העיר.

מוכרח הייתי להאריך כזה. אם כי פשוט הוא. להוציא מלבט של כתבנים בזמן האחרון רח"ל שבלבלו הציבור בשטיות נגד כלל פשוט זו. מובא בכל ספרי הראשונים והאחרונים. שדברו מענין מפולשין.

מכתב למערכת די צייטונג

מע"כ המערכת שיח"פ,

מש"כ אורות הרב ביק ואביו. הכל לרבר מזה. ראשית, אם הרב סיגעל עשה שכירות רק על י' שנים ואח"כ נפטר. מי מעכב על הרב ביק לבא לשר העיר ולעשות שכירות מחדש. אם רואג הוא להציל אחינו בני ישראל מחלול שבת קודש. ומי מעכב בירו לעשות תיקונים הנצרכים כרי שיהי' מותר לטלטל סם. אבל למעשה הם רוצים לאסור תיקון עירובין ע"פ הבליס עולים על לבס. וע"פ רברי התכס צבי שפוסק כרברי התוס' שמחיצות היס אינו מחיצה. נגר פסק דינס של כל גדולי הרורות שהתירו לטלטל ברשות הרבים ראורייחא מטעם רמחיצה היס הוי מחיצה. וכבר כתב הגאון רח"ע בחשובה דאפילו לרברי התוס' מהני צורת הפחת. כי מחיצה היס הוי מחיצה מן התורה. ולמה לא עשו זאת. אלא התזיקו בהבליהם.

ובענין חשובה מהרב משה ביק שכתבה. אם כתב חשובה אינו ראה שהוא יורע מה שהוא מרבר. תובתו להראותו לגדולי הרור לרעה תו"ר. ולמעשה, החשובה שכתב בענין שלחה עלי בשנת תש"מ. והרפסתי אותה בחוברת חורת תיקוני עירובין ת"ג. עם הערות. וסם כתב כטפש שאינו יורע בלוס בהלכו' עירובין. ומשקר ומרבר נגר מציאות-שיש מחיצות סביב ברוקלין. אינו רבר סור. כל אחר יכול לראותס. לכן מה מהני רבריו נגר מציאות ירוע. וכתב זה בחשובה ואינו כוש לפרסמה. כי אמרתי לו שאני רוצה להרפיס חשובתו בחוברת ג' העומר לצאת לאור. ובעתון כתב שהרב ביק כתב חשובה בענין. כאילו כתב רבר חכמה. לא היא. כתב הבליס ושטויות ושקריס. הרברים ירועים שהוא פסק מראות נשים על הטלאפון. רבר שלא עשה שום בעל הוראה בישראל. והרברים ירועים שפסלו המקוה ברחוב 46 שנבנ' תחת השגחתו אח"כ בנו ראי"ה הי' המשגית. מפני שמי המקוה הי' נחללים. ולא השגיח על זה כהוגן. והכשיל אלפי נשים ובעליהן באיסורים תמורים רח"ל.

ב

באתי בזה להודיע שאם לא ידפסו המכתבים בעתון ארפיס אותס בחוברת ר' עומד לצאת לאור. ויחפרסם בכל העולם. ששקר רוברים בעלי העתון. אינס מפרסמים האמת. ער כאן הי' לימור זכות שלא הי' הרברים שכתבתי ירועים לבעלי העתון ע"כ לא כתבס. וכעת ירועים הציטיב. ומה התירוץ. עוד נכון להעיר שרין זה מוזכר במאמר שאין לתוש לחששות שלא נזכרו בחלמור. הבאתי ב"קונטרס בענין עירובין" בתחילת הספר, עי"ש. הספר נרפס וחוזר ונרפס ר' פעמים. ומה אעשה אם מתעלמים מרברים מפורשים ברברי הפוס'

וכוחבים דברים אלו כאילו הם חידושו של הרב כשר והרב פראנק, שכתב עליו בעתון שהי' רב מזרחי. אבל נכון לדעה הבריסקאר רב, שהי' מגדולי הקנאים, הי' שואל ממנו שאלות, מפני שהי' מומחה בהוראה. ומה זה אם לא עמד בנסיון מפני דוחק העוני ונעשה דיין אצלם. הרי לא המכים לשיטתם. רק הי' פוסק הלכות בעהק"י. הרי הרב אלישב גם מכת זו והכל רצים אחריו. ולמעשה אין שום נ"מ בזה כי כבר קדמוהו במקומות הנ"ל ולא חידש כלום ואין סומכים על חידושו רק מביאים מש"כ. והכותב הזה לא הביא דבריו. אלא דברי הקדמונים שלא השתחפו עם הציונים. ומה יש לכם להשיב על זה. כבר כתבתי. על דבריכם שצריך להקן עירוב רק עם יהי' בי"ד קבוע בעיר ורב קבוע שם. מנלן רבר זה. בשחיסות מאמינים לרב המכשיה והבשר כשר. אין צריך בי"ד ולא רב העיר להשגיח. וכן בהכשר מקוה סומכים על רב המכשיה. ואין צריך בי"ד ולא רב העיר. ולמה בערובין דרבנן צריך הסכמת כל חכמי העיר בי"ד ורב העיר. הכי באיסורי דאורייתא אין צריך. ובעירובין צריך. וכבר כתבתי מזה והעלם הכותב מדברי הברודים לגמרי. והוסיף לכתוב הכלים שאין להם שום יסוד כחז"ל.

המצפה לבג"צ ויטלא הארץ דעה,

רצ

נ.ב. גם משקר כותב המאמר, כי ידע שאין לפני רבים ספר עירוב והוצאה, אבל הספר לפני הכותב הזה, הדפסתי אותו מחדש שנת תשל"ט. וזה לשון המהרש"ג שם בסוף החשובה: ועכ"פ נבואר מדברי רוקח ורשב"א דגם בכל ד' מחיצות שביד"ש אע"ג דרבים ס"ד בוקעין בהם אפ"ה אין להם דין רה"ר וכדאי הם לסמוך עליהם עכ"ל. עוד כתב שם וז"ל: וגם מש"כ הרמב"ן והאשכול דבמחיצה ביד"ש אם אינה נראית להעומדים בתוכה ורבים בוקעין ל"מ, י"ל דהיינו לענין ים אוקיינוס שא"א להגיע אליו ביום השבת אבל היכי שבכל צד נראה להדרים סמוך לשם וגם יכולים להגיע לשם ביום ש"ק ולראות המחיצות גם הם מודים דמהני וה"נ בני"ד עכ"ל ויע"ש כל דבריו. הרי המגלה פנים בתורה שלא כהלכה אין לו חלק לעולם הבא דח"ל. לימוד חה"ק אינו שחוק נערים. א"כ אין כתב בעל המאמר שהמהרש"ם מדבר ממקום שאין שם ס"ד. במקום כתב המהרש"ם היפך מזה. והוא רחום יכפר. וישלח לנו בג"צ כב"א. ובס"ד דברים אלו יתפרסמו.

בירור בענין עירוב

יודמן שילכו כולם ברה"ד אחד וכמ"ש, עכ"ל, הרי כתב מציאות תנהגו לערב כרכים גדולים מאוד כמו שכתב בלשונו אף רה"ר בו יותר מס"ר.

ועוד יש להוסיף על מה שכתב התירוש ויצהר שם רה"ר הוא כתב שם רעל רחוב בראדוואי יש ס"ד דוקא על רחוב אחר אף רה"ר בהעיר הרבה יותר מס"ד ואפילו הכי תחיר לתקן שם עירוב, וכתב שם רכן היה גם חז"ר מחותני הגה"צ ר' יוסף זצ"ל לעווינושטיין אבר"ק בעראצק.

ועי' בחשו' אחיעזר ח"ד סי' ת' וז"ל אודות תיקון העירובין כפריו מחתילה לא רציחי להורקק לזה בגלל תולשת בריאותי אך אחרי אשר הפציר בי רומעכ"ח באתי בכרכים בענין זה עם אחר הרבנים הגדולים בעירנו משגיח על העירובין פה ועם הרב הגאון מוה"ר אברהם ישעי' קרליץ שליט"א בכני ברק בעמח"ס חזון איש ואת אשר התלטנו אודיע למעכ"ח, והנה בוראי נראה שפרח היא רה"ד גמורה מה"ח שיש בה ס"ד בוקעין וכו' והנו מסכימים אחס להלכה, עכ"ל.

הרי הסכים לכתחלה לעשות עירוב גם בעיר שהוא רה"ד מן התורה רה"ר ס"ד בוקעין משום מחיצת הים עיי"ש מש"כ בזה. ועיי' תשובת שכות יעקב ח"ג סי' כ"ח וכ"ט.

יוכיח שהיו נוהגין לערב אפילו בעיר שיש בו ס"ד.

הנה עיין תיקון שבת רף ס"ד מרה"ס"פ בתשי הגאון מו"ה חיים ברלין זצ"ל על דבר תיקון העירוב בעיר ארעס ז"ל בסוף החשובה אות ט"ז עוד אחת אמרתי להעיר ולעוררו הן העיר ארעס הלא נודעת לרבותי עם לרבותי עמים ורכלת היות ס"ד בוקעין בה ונקראת עיר של רבים בכל פרטיה כמלא מוכן המילה ואשר על כן אם יתן ה' ויצליח חפצי בידי להוציא הרבר לאורה ולתקן כל העיר שיהיו רשאים לטלטל בחובה, מהראוי להניח איוו שיוו ברחוב אחר אשר בקצה העיר שלא יהא הרחוב ההוא ככלל העירוב ושיהא אסורים לטלטל בה כרין עיר של רבים שאין מערבין את כולה שלא תשכת תורת רה"ד ונודע, עכ"ל, הרי אף רה"ר ס"ד בוקעים בה, נמצא רה"ר היה עור יותר ויותר מזה אפילו הכי תחיר לכתחלה תקון עירוב.

ועי' בספר תירוש ויצהר סי' ע"ג אות ה' ז"ל ובענין שטענו הרבנים שברחוב בראדוואי יש ס"ד דהוי רה"ד, והשיבו המתירין הא אין לו דין מפולש וכו', עכ"ל, הרי שרנו בו גאוני הרוד ז"ל לעשות עירוב בניו יורק אף רה"ר היה בו יותר מס"ד רה"ר על רחוב בראדוואי היה ס"ד כמשי"כ שם ואעפ"כ התירו הגאון המרש"מ ז"ל והגאון הרי בשמים ז"ל ועוד גאונים כמבואר בספר עירוב והצאה, ועי' בחשובות הרי בשמים מ"ה סי' ע"ג.

ועי' בחשו' רבני מלכיאל ח"ד סי' ג' ז"ל ולזה נהגו לערב בכרכים גדולים מאוד ולא חששו למה שיש שם ס"ד כיון שאין שם רשות הרבים מפולש כנ"ל, וגם כי ה"ס"ד מפוזרים בכל הרחובות ולא

ה ס כ ה

הנה ידידי הרב הג' מוהר"ר יוסף דוד מאסקאוויץ בן הרב הגאון הצדיק מוהר"ר יצחק זצ"ל, חיבר ספר חשוב מאוד בעניני עירובין, וראיתי הרבה ענינים אשר ירד לעומקם ואסיק להלכה כאמיחה של תורה, ואף שיש גם דברים שיש לע"ד בהם שיטה אחרת כדרכה של תורה שהקב"ה חדי בדברי שני הח"ח כשעוסקינן ואומרינן לשם שמים, וזה ברור שכל עסקו של מהר"ר המחבר דספרו זה בעניני עירובין הוא רק לשם שמים, ולכן מהראוי להדפיסו ולהוציא לאור עולם ויתעסקו בו מלכי רבנו בענינים שלא מורגל בפי החכמים ותלמידיהן במדינה זו, והחובה על כל אחד מחובבי תורה ומוקירי רבנו לעזור להרב הג' המחבר הזה בהדפסת ספר החשוב הזה, ואני מברך להרב המחבר שיצליחהו השי"ת שתבוא משנתו ברורה וסדירה וגם הצלחה בגמולות כדי שיוכל ללמוד במנוחת הנפש ולחדש הדישים נכונים וכאתי עת"ח לכבוד הרב המחבר ביום שהוכפל בו כי טוב כ"ח ניסן תשי"ט.

נאום משה פיינשטיין

בס"ד

לבאר ההשטטה, לסימן פ"ט ח"ד א"ח, נרפס בסוף חלק יו"ד,
לא יצא מחחת ידי בעל המחבר ספר אגרות משה

כבר ביארנו בפרקים הקודמים. שחברי כופרים וזייפנים
פרסמו רבדים בשם בעל המחבר אגרות משה היפך ממה שכתב מפורש.
אינם מביישים משום דבר בידעם שהציבור אינם מעיינים בחשובות
האגרות משה.
עוד מהשקרים הגסים שכתבו היא ההשטטה לתלק א"ח ח"ד סי' פ"ט
נרפס בסוף יו"ד ח"ד.

הנה בסימן פ"ט שם נמצא חשובה להלכה שכחוב שם שאינו מוחה
נגד מחקני העירוב ויכולים לעשות כמו שהם סוברים אחר שראו מש"כ
בחשובתו בסימן קל"ט א"ח ח"א.
נכון להעיר בזה. לא כתב שצריכים לפרסם מורעות אורות שיטחו.

וכן לא כתב שצריכים לאסוף תחימת הרבנים לאסור חיקון עירובין. וכן
לטול עם עירוב כשר. אלא כתב כנ"ל. הרבנים צריכים לעיין במש"כ שם.
ואם לא סב"ל כמשכ"ש יכולים הם לעשות כהבנתם כפי שטות רוב הפוסקים
שכתב נגרם.

מתנגרי העירוב הי' המומים. שהרי הרבה שנים הם מפרסמים איסור
בשם בהמ"ח ספר אגרות משה. והם מקבצים תחימות על זה. ומה יכולים
לעשות אורות חשובה. כחוב שחור על גבי לבן שאין למחות נגר מחקני
עירובין. שהרי דעתו דעת יחיר ונגר הש"ע ובל הפוסקים. אכן פשוט
שהרשות לרבנים להתנהג כרעה רוב הפוסקים והש"ע שלא כרבריו.
מרב ענותנותו לא הי' לו הא"מ שהוא חכם יותר מכל חכמי הרורות.
אלא חירש טבה נגרם דרך לימודו. וכחב מפורש שאינו פסק דין ברור
(ח"ד סי' פ"ז). אכן כתב וביקש מרבנים עוסקים בענין חיקון עירובין
לעיין ברבריו. יותר מזה לא כתב.

אכן מתנגרי העירוב כתבו ופרסמו שקר גס. היינו רבבריו שם
נאמרו לגבי מאנהעטין. ולא לגבי ברוקלין. החילוק בין מאנהעטין
לברוקלין לא ביארו. כי רי להביא לפני אלו שלא למרו הענין איזה

הילוק. אין שום נ"מ אם נמצא טעם הגון לוילוקס. אלא די לכחוב
 הילוק ולפרטמה.
 הרבר פלא! הילוק זו שכחבו ופרטמו. שיש נ"מ בין ברוקלין למאנהעטיין
 ירוע לכל בני הישיבות שרברתי עמהם. עור פלא! אף אחד לא ידע מחשבה
 חלק ר' סימך פ"ז להרבנים מפלעטבוש. שכחוב שם אוהו דבר שכחב אורוח
 מאנהעטיין. אבל לא ביאר הרבר היטב שם. אלא כחב שאינו מחערב. ויכולים
 הם לעשוה כהבנחס. כי ספרי הש"ע מצויים. והיינו אלה הדברים שכחב בחשובה
 סימן פ"ט אחר זה. אכן לא ראה טעם להאריך ברברים שכבר כחב.
 אחר הרפסה ההשמטה הנ"ל. הלכו מחנגדי העירוב והראו לבני הישיבות
 ועור דברי ההשמטה. שכחוב שם הילוק הנ"ל בין ברוקלין ומאנהעטיין. אבל
 לא הראו להם חשובה הנ"ל סי' פ"ז כחוב שם מפורש היפך מזה. שאין שום
 הילוק בין מאנהעטיין לברוקלין. אכן, בעוה"ר, האמינו בני תורה היקרים
 לשקריהם. והוא דחוס יכפר וכו'.

ב

ונעתיק בזה חלק מהרברים כחובים בהשמטה שם. בראש ההשמטה ביאר
 שאינו מחנגד למחקני עירובין. והאריך קצת בזה. וכבר כתבנו מזה
 לעיל.
 אח"כ כתב וז"ל: אבל על ברוקלין שחלוי ברין ס"ר אם נמצאו
 בשטח ולא יותר מי"ב מיל על י"ב מיל וכיון שנחבר שפלעטבוש יש שם
 הרבה יותר אף שהוא עור על שטח הפתוח מי"ב מיל על י"ב מיל וכן
 בארא פארק הוא אסור מרינא בלא דלתות, עכ"ל.
 דברים אלו לא יצאו מתחת ידי באון הדרוד זצ"ל שכל העולם
 הדרוד מפניו. ואינו חשור לשקר. או לכחוב בלי בירוד היטב.
 כי ראשית, הרבר פשוט שאינו נמצא בפלעטבוש או בארא פארק
 ס"ר אנשנים. דברים אלו כחבם זייפן אחד כרי לרמות את הציבור.
 שנית, הכי הי' הא"מ להגאון זצ"ל שנמצאים בבארא פארק
 יותר מהנמצאים במאנהעטיין. הרבר פשוט שעיר מאנהעטיין גדולה, במספר
 האנשים שם, מבארא פארק ופלעטבוש.
 שם כחב שאינו מוחה נגד מחקני העירוב שם. אם כן אין טעם למחות
 נגד מחקני העירוב בבארא פארק שהיא עיר קטנה לגבי מאנהעטיין.
 הדברים שם מצוייפים. ולא כחבם הגאון זצ"ל. וזה פשוט וברור.

עוד כחוב שם בהשמטה וז"ל: אבל בזמן קצר בי"ח סיון חשכ"ב
 נחאספו הרבנים באגה"ר בראשותו של הגאון הגר"א קאטלר ז"ל וראשי
 הישיבות והוריעו ברבים שא"א בשום אופן לחקן עירוב במנהעטין.
 עד כאן לשונו. הרי דבריהם נגר גרולי הרוד לפני ק' שנים שהחירו.
 כבר כתבנו לעיל אורות המימח הרבנים אז עי' דף י"ד וכן ברף
 ט"ו, ט"ז, י"ז. ולמעשה חשובי הרבנים מאגודת הרבנים כמו הגר"א הנקין
 זצ"ל, שהי' פוסק מומחה ברורו, כתב מכתב לחזק מחקני העירוב. ועור
 מהרבנים החשובים אז לא הסכימו לאיסור העירוב.
 הרב יצחק הוטנר זצ"ל שהי' מהלומדים המופלגים ברורו, ר"מ ישיבה
 חיים ברלין, לא חתם אז. וכן ר' אלי' חזן זצ"ל ר"מ ישיבה חורה ורעה
 שהי' מגרולי הרוד, לא חתם על איסור הנ"ל.
 ומה עם גרולי הפוסקים מהאחרות הרבנים ועוד. שהם פוסקים
 שאלות לאלפי אנשים בכל שנה, והסכימו לחיקון עירובין בברוקלין,
 מכבואר במכתביהם שגרפסו. הכי הם זבל בשוק? אין כראי להזכירם?
 אם כן מה זה שכתב הגר"מ פיינשטיין זצ"ל בהשמטה הנ"ל. אורות
 אלו התחיתות. הכי הם מחייבים הציבור בשום דבר?
 הרי עריין קיימת פסק רינו שיש רשות לרבנים לעשות כמו שהם
 סוברים. כפי רעה רוב הפוסקים והש"ע. ומשום הוא.
 בסיום ההשמטה כתב וז"ל: אבל האמת שלרינא אסור בברוקלין שנהברר
 שיש שם ס"ר כרכתתי עוד יותר מברור ממאנהעטין עכ"ל.
 הרברים מבהילים! הרי כבר כתב להרבנים דפלעטבוש: הרשות בידם
 לעשות כמו שהם סוברים. וכ"כ מפורש בחשובה של הגר"מ קליין עיין
 לעיל דף ו' והנמשכים וברף י"ח.
 הרי כתב בהשמטה היפך ממה שכתב בחשובותיו שחור על גבי לבן.
 בחשובה ח"ר סי' פ"ח כתב מפורש שיכולים לסמוך על הש"ע סי' שמ"ה
 סעיף ז' שצריך ס' ריבוא עוברים בכל יום כרי שיהי' רשות הרבים.
 ובין בברוקלין ובין במאנהעטין אינם עוברים ס"ר בכל יום
 כרחוב אחר. אם כן מה מהני כל הדיבורים של איסור בזה. הכי יכול
 מי שהו' ברורינו לפסוק היפך מהש"ע נתקבלו דבריו להלכה משך ה' מאות
 שנים. ולחייב את הציבור להחנהג היפך מהש"ע וכל הפוסקים.
 וז"ל ספר בית אב סי' ה' בסוף הסי' אות ב': לשיטת רש"י וסייעחו
 יחכן גם בעיר גדולה שיש בה כפלים כיוצאי מצרים ויותר מכל מקום אין
 לה דין רשות הרבים ולא מהני מאי רכל אחר יושב בביחו באהלו אלא בעינן
 שיחאספו במקום אחד ואם אין להעיר מקומות כמו שווקים ורחובות שיעברו
 שם הס' ריבוא כאחד אינו רשות הרבים עכ"ל. ע"ש כל מה שהאריך בזה.

ובספר דעת תורה להמהרש"ם סי' שמ"ה סעי' ז' ר"ה וי"א וכו' עיין מש"כ עיין שו"ת מהרש"ם ח"ג' סימן קפ"ח אריכות. וכן משכ"ט ח"א סימן קס"ב אריכות בזה. ובשו"ת חבלים בנעמים סי' י"ד, ואכמ"ל. וכבר הארכתי בזה בקונטרסים יצאו לאור בזמן האחרון.

וכעת ראיתי בילקוט הגרשוני סי' שמ"ה אות ר' וז"ל: ויש אומרים שכל שאין ששים ריבוא עוברים בו בכל יום אינו רשות הרבים וכ' המג"א סק"ז רכן הוא רעה רוב הפוסקים וכ"פ בש"ע סי' ש"ג סעיף י"ח וכוונתו כמ"ש מתצית השקל דמבואר בש"ע שם שמנהג העולם כרעת הי"א רלית לן רשות הרבים רבעינן ס"ר בוקעין בו וכו' וכיון דר"ה ר"ה שלנו דין כרמלית יש לו ודינו כחצר שאינה מעורבת ומוחר עכ"ל יע"ש כל דבריו.

באות ס' שם ז"ל: כ' בהגאוח מנחת פיתים להגאון מו"ה מאיר אריק נ"י מיאזלאוויץ יע"א וז"ל ס"ז אינו רשה"ר ע' באשכול ה' ציצית סי' ל"א שכתב בשם רב האי גאון דלענין רשות הרבים לשבח בעינן ס"ר בוקעין ועי' בנחל אשכול שם שבזה נחה שקטה התמיה שאנו סומכין על שיטה זו שלא נזכר ברי"ף ורמב"ם עכ"ל ועי"ש כמ"כ. ורברי האשכול מובא ברעת חורה סי' שמה סעי' ז' וכן הביא שם עור מדברי הפוסקים. וכן בשו"ת מהרש"ם הנ"ל הביא רברי האשכול ורב האי גאון ועור. וכן כתבו עור פוסקים. וכבר האדיכו בזה גדולי הדורות בספריהם. ועיין שו"ת בית אפרים סי' כ"ו אריכות. ועיין ברעת תורה סי' שס"ג סעי' ל"ן ושם סעי' כ"ט מש"כ. יע' בית אב תנינא, אריכות גדול, ושם סי' ט' ומש"כ סוף ענף ג'.

אם כן מה מהני חתימת הרבנים ופרסומת מאגורת הרבנים נגד כל הנ"ל. רבר זה הוי טמטוט המות. ולא יותר מזה.

כבר כתבתי יותר מדי. פה תהי' שכיחת קולמתי. והי"ת יעזרינו על רבר כבוד שמו ללמור וללמר ולזכות את הרבים באורוח האמת.

נ כ ו ן ל ה ו ד י ע

על כל הקונטרסים נרפסו בזמן האחרון על ידי בס"ר
לא השיב ארם רבר. שלא היה להס מה להשיב. וממחרים
מברר אמר. הי"ח יעזרינו עור.

והם קונטרס בענין עירובין נרפס משון חש"ס וחזר ונדפס
ג' פעמים במשך השנה. בס"ד נרפס לראשונה שנה חש"מ"א
והיה לפני מרן הגאון בעל המחבר אגרות משה זצ"ל
ולא היה לו מה להשיב עליה. הרי כתב שאינו מחנרג
למתקני עירובין. על כן לא היה לו מה להשיב על
רברי גדולי הרורות זיע"א מובאים בקונטרס.

קונטרס דעת חורה בענין עירובין נרפס כסלו חש"ס.
קונטרס בענין עירובין וענינים מסתעפים נרפס לסלו
חש"ס וחזר ונדפס אב חש"ס. קונטרס דעת חורה על מצוח
עירוב בשכונת בארא פארק נרפס שבט חש"ס. קונטרס למען
קרושת השכה נדפס במספר מצומצם, חמישים טופטים,
ונשלחו להרבנים וח"ח בדור, כבר אזל. קונטרס אזהרה
חמורה נרפס אדר א' חש"ס. קונטרס זעקה גדולה ומרה
נרפס אדר ב' חש"ס. קונטרס שומר ישראל שמור שארית
ישראל נרפס אייר-סיון חש"ס.

אלו הספרים שזכיתי לפרסמם. חיו יהושע ועירוב והוצאה,
חיקון שבת, ביח אב חנינא, ספר נפלא בענין עירובין מכיל
קס"ר רפים גדולים, ומבאר כל הפרטים בהלכות עירובין
הלכה למעשה, נדפס לראשונה שנת חרע"ס, ומחדש חש"ס ע"י.
מכתבי הרבנים בענין חיקון עירובין בברוקלין נרפסו באוצרות
ירושלם שנה חש"מ"ב בעהק"י חובב"א. קונטרס אל השיג גבול
עולם.
ה' יתברך יהי' בעזרי.